

nummer två 1989

GRATIS!

AMT

**Back in
the USSR**

del två

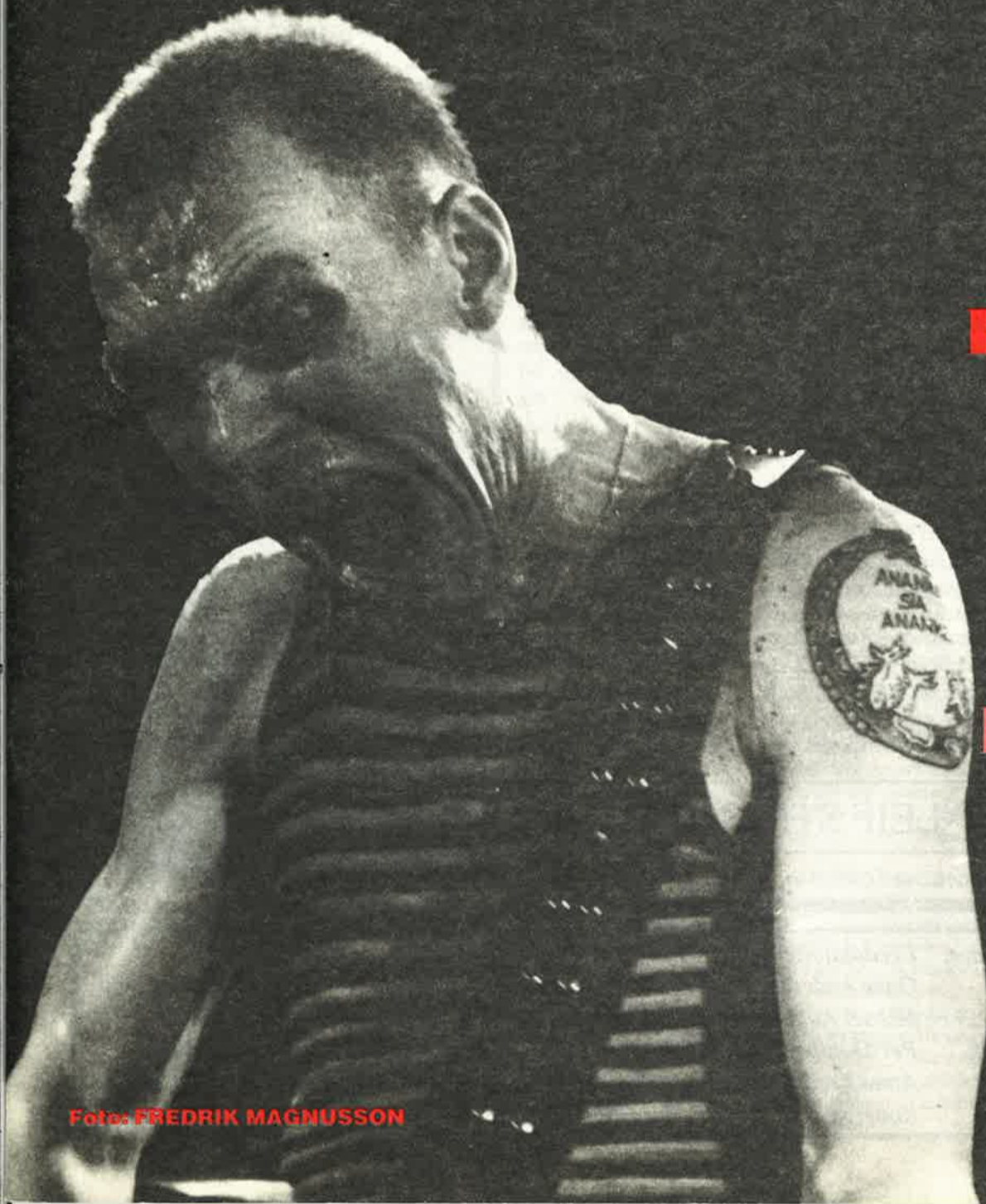
**Union
Carbide
Productions**

P.I.T.T.

**Vad
händer med
Fryshuset?**

**Sommar-
festivaler**

Foto: FREDRIK MAGNUSSON

Att bygga en värld...

Då nu detta slagit tillbaks mot oss har gräsrotterna äntligen vaknat och börjar agera. Även vi inom ARRG försöker ta vårt ansvar genom att använda musiken som forum och uttrycksmedel.

Sedan en längre tid har vi med stort intresse följt utvecklingen inom Östblocket. En utveckling som lett till en fullkomlig explosion inom kulturlivet bl.a. i Sovjet. Rocken har här tagit en frontposition och vid ett flertal tillfällen har ryska band gästade Sverige. Tyvärr har många varit tämligen mediokra kopior av mycket bättre västgrupper vilket ibland skänkt ett löjes skimmer över ryssarna. De stora officiella grupperna t.ex. KINO, AQUARIUM och FORUM ses ofta ej med blida ögon av de o-etablerade musikerna i Sovjet, dels därför att de ej representerar den sanna ryska rocken men även därför att de ofta går i den officiella maktapparatusens ledband.

Bl.a. av dessa skäl valde vi att inbjuda den o-etablerade gruppen PEOPLES TERRI-TORIAL ARMY från Leningrad Rock Club -den organisation som representerar musikerna i Leningrad. Visst är det viktigt att musiken, då den framförs på VALVET, ska vara av bra kvalite' men i fallet P.T.A. som förhoppningsvis gästar oss v.21, vägde vi även in aspekter som humor, utstrålning och genuinitet.

Vid vårt besök i Leningrad fick vi chansen att lyssna till en hel del musik som vi hoppas kunna presentera på VALVET i höst men också att ta del av ryssarnas inställning till miljöförstöringen. Här diskuterades planer på att använda musiken som medel att nå politikerna inte bara när det gäller miljöförstöring utan fram-

Våra omgivande hav har av oss som bor längs kusterna länge betraktats som gigantiska soptunnor enligt mottot; det man inte ser har man inte ont av.

föfallt när det gäller kampen mot den hopplösa byråkratin och trögheten i det ryska samhället. Ungdomen kräver omedelbart resultat och rocken är dess uttrycksmedel.

Givetvis bjuds ARRGs medlemmar på den första möjligheten att lyssna till P.T.A. då vi gör fredagen den 26/5 till medlemsfest (Om nu bandet kommer. Det är hopplöst att få klara besked eftersom det är en hel djungel att få igenom deras visumansökningar).

Dialog som vapen

Även andra länder engagerar sig i utbytet mellan öst och väst vilket förhoppningsvis leder till ett samarbete mellan Danmark och Sverige. Århus är snabbare än ARRG då det gäller att sända egna band till Leningrad vilket lett till att 4 Århusgrupper kommer till oss på VALVET den 8-9/9 på sin väg mot Leningrad. Tanken är att de ska spela i Gbg, Stockholm, Helsingfors och Leningrad. Ett gigantiskt multiteaterprojekt kallat frontlöparna planerar också att turnera samma väg. De består av 200 dansare, teaterfolk och musiker och de ska framföra sitt projekt på Exercis-huset vid Heden i september.

Med dialogen som vapen banar även rörelsen Next Stop Sovjet stor väg i öppnandet av gränserna. Från Öst sätter man stort värde på organisationens arbete som i sommar går ut på att genomföra en gigantisk rockkonsert på Röda Torget samt köra en karavan av 9 bussar på turne' genom Sovjet. Om

detta är realistiska projekt är tveksamt men kanske dessa vainsinninga ideer lyckas p.g.a. det spektakulära i evenemangen. (Väl insatta källor i Öst hävdar att Röda Torget-konserten är mycket tveksam men kanske att turnen kan arrangeras). Personligen anser jag dialogen vara ett mycket effektivt vapen när det gäller att nå resultat, men det medför även ett ansvar; ATT BARA SNACKA HAR BYGGT EN VÄRLD! Dialogen måste även ha en avsikt och ett mål.

I våra diskussioner med danskar och ryssar har vi nu även fått kontakt med estländare och planerar att ta oss till Tallin inom en snar framtid. Musiken kan användas som forum och påtryckningsmedel för allas vårt gemensamma hav. "Rock för ett renare hav" kallas var ide' med live-konserter i Östersjöns och Nordsjöns kuststäder för att väcka uppmärksamhet på något som angår oss alla - havet. Vi håller som bäst på att dra upp riktlinjer för hur ett sådant projekt ska organiseras. (Tallin hade för övrigt en mycket välbesökt och välorganiserad musikfestival förra sommaren och enligt rykten ska deras musikförening vara minst lika slagkraftig som ARRG!).

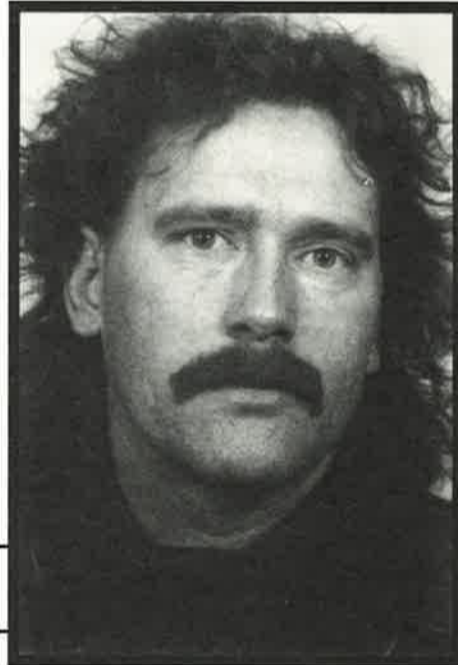
Att ARRG nu startar vänortsutbyte med Leningrad och Århus ska ses som ett led i vår

strävan att få människor att mötas, umgås och agera. På detta sätt är vi övertygade om att förståelsen mellan folkslag och kulturer ökar samt att engagemanget för ett bra liv igångsätts.

Bra liv

På årsstämman -89 tog styrelsen beslut att ARRG ska verka för ett bra liv och denna filosofi tillämpar vi när det gäller musiklivet i Göteborg. Vi vill skapa många naturliga mötesplatser för människor i alla åldrar. Segregationen leder endast till ovisshet och misstänksamhet vilket är viktigt att motarbeta eftersom människan är en god varelse som egentligen vill verka gott! Och vad kan vara mer gott än att rena vår natur.

Vi önskar fler ville engagera sig i vår kamp som nu blivit större och bredare än vad jag i mina vildaste fantasier tänkt mig från början!

LEIF STRANDH

ARRG - AKTION	Ansvarig utgivare:	I redaktionen:	Per-Arne Pettersson	Tryckeri:
RÄDDA ROCKEN	Leif Strandh	Gary Andersson	Anna Wallenius	Goterna AB Kungälv
I GÖTEBORG	Redaktör:	Mikael Augustsson	Zac Nouttimäki	
1:a Långgatan 12	Jörgen Westman	Per Dahlberg	Foto:	ARRG-tidningen
413 03 Göteborg	DTP o Layout:	Anna Fredriksson	C. Odin	trycks på oblekt,
Tel 031-14 34 40	Peter Slonawski	Robert Lai	Fredrik Magnusson	miljövänligt papper!

Folket från Leksaksstaden

Har ni tänkt på att det är som Hollywood, det nya Haga; en kulisstad? En plastig alldeles för gullig stadsdel. När man promenerar mellan bygg-platsema och de nya husen känns allt mer eller mindre överkligt, och just i dag, efter att ha träffat Zbigniew Karkowski och Johan Söderberg i P.I.T.T. är känslan mer påtaglig än någonsin. Scenen är denna: Zbigniew kliver in i den lilla servicebutiken där halva varulagret är konserver och resten hundmat. Han tittar på expediten (spelad av Johan) och säger:

"Du, jag skulle vilja köpa öl".

"Nej skriker expediten högt".

Det är en scen ur den tänkta filmen om livet i Toy Town, det nya Haga. Folket i nya Haga spelar basket, håller parties, dricker öl och sitter i solen och snackar skit när de inte jobbar med musik i bandet som heter People in Toytown (förkortas P.I.T.T.)

Första gången de spelade ihop var på musikkonservatoriet i Köln; hoppande på en sopkontainer i universitetet spräckte de högtalare och mikrofoner innan de hastigt och lustigt kastades ut. Sedan dess har de framträtt på rock-klubbar i Göteborg och på kulturhuset i Stockholm inför skäggiga akademiker som oförstående ruskat på huvudena. Just nu pågår uppbokningen av en augustiturné som bland annat tar dem till Hultsfredsfestivalen.

"Live visar vi en annan sida av oss än på den nya plattan. Vi tar oss själva på allvar, fast samtidigt vill man ha kul", säger Zbigniew.

Så var det den här plattan, säg något om den.

"Jag är lite förvånad", säger han och skrattar till. "För varje gång vi gör något så blir det experimentellt... Fast det här är ett försök att göra en dansplatta."

EN MUSIKALKISK METERSTOLPE

En del av materialet på B-sidan är från en spelning på Zoo Club i Göteborg i januari. Efterbearbetning gjordes i studion några dagar senare, bl.a med sångpålägg. Första sodan spelades in i samma studio två månader senare, och man blir förvånad när man får veta att det knappt tog en dag.

"Vi ringde upp Timo (Nieminen), han sjunger opera på Stora Teatern, och bad honom komma till studion. Så skickade vi in honom i buren och lät honom sjunga på fyra kanaler. Sedan gjorde vi en mix på det bästa", förklarar Johan.

Samplade ni hans röst då?

"Nej, allt är på riktigt", säger Zbigniew och ser förolämpad ut. "Det är riktiga instrument alltihop, t.o.m trummorna".

På frågan om P.I.T.T. och den nya

Far out... Mental Hackers utövar acid voodoo med sin dubbla slagverksuppställning. Från vänster till höger: Jean-Louis Huhta, Johan Söderberg, Johnny Axelsson och Zbigniew Karkowski. Foto: ANNIKA SÖDERHOLM

LP'n är någon slags milstolpe i dessa bägge musikers karriärer skruvar de förläget på sig.

"En meterstolpe" säger Johan till slut och rycker på axlarna.

Samtliga medlemmar och medarbetare i ock omkring P.I.T.T. är involverade i flera olika projekt utanför bandet. På sensommaren t.ex kommer delar av P.I.T.T. att samarbeta med dansgruppen Rubicon i en föreställning kallad "I Gudars Skymning". Zbigniew Karkowski, Ulf Biltning, Jonny Axelsson och Johan Söderberg sätter musik till dansen som utförs på Vadholmens kala kliphällar, vid kusten utanför Kungälv i Bohuslän. Denna grupp, även känd som Mental Hackers, arbetar med en annan slags musik än P.I.T.T.'s.

"Det är religiös musik" säger Johan enkelt. Musik att försätta sig i trans till. Hypnotisk, fysisk, exorcistisk, är ord han använder för att beskriva Mental Hackers.

"Vår konsert är en sorts ritual... Vi har en ren attityd. Vi dricker inget och är inte påverkade när vi går på scen. En halvtimme innan vill vi gärna befinna oss i enskildhet och meditera", säger Zbigniew.

"Vi nollställer oss", fyller Johan in, "sen kan man spela."

De benämner musiken Acid Voodoo; nästan bara bastrummor, röster och tapes med schamanistiska inslag från hela världen. En gitarr.

Ett par veckor innan intervjun ägde rum uppträdde de på en festival i Wien. Där låg tonvikten på udda framträdanden i stil med Sonic Youth och Residents.

"Vi gör contemporary music. Vår musik passar för både rockklubbar och

konserthus", avslutar Zbigniew kapitlet om Mental Hackers, med tillägget att de ämnar sig in i studion veckan därpå för att spela in en LP.

Hela vårt samtal som går i tongångar kring motståndet mot akademismen i musiken glider därefter in på dansmusikens filosofier. Tidigare hade dans en social form, anser Zbigniew, men idag - med Acid House och dess långa, hypnotiska låtar - krävs en annan sinnesnävaro.

"För att få någon behållning, måste man vara där", säger Johan med en gest mot pannan. De talar om organisk musik och poängterar vikten av att undvika förutbestämda koncept. De måste inte följa hjärnans logik.

"Vi närmar oss genombrottsgränsen till en helt ny uppfattning om livet", tycker Zbigniew och nämner de österländska filosofernas påverkan på det västerländska samhället som exempel på liknande händelser. Vidare berättar han att de fått en beställning på en låt till en samlingsplatta, "Temple of Psychic Youth/Scandinavian Chapter", ett projekt initierat av Genesis P. Orridge (ex-Throbbing Gristles). Skivan tillkommer för att dokumentera ockkultur, som modern spirituell musik.

STUDIO I NICARAGUA

P.I.T.T. och Mental Hackers var två av banden som uppträdde i en gala för Nicaragua på Kåren den 3:e Maj 1989. Johan tittar ner i bordsskivan eller på sina skor och tar till orda:

"Det är ett projekt för att rusta upp en studio som ligger i Nicaragua. Den är helt utbombad. I Nicaragua spelas aldrig Nicaraguansk musik på radion, eftersom kvalitén på inspelningarna är

för dålig... Så vi, jag och Kristian Falk som har varit med i Imperiet, ska åka ner och hjälpa dem att spela in. Vi har skickat runt tiggarebrev till musikaffärer och studios där vi ber dem skänka gamla sladdar och prylar". Han biter ihop tänder. Han tittar upp och säger "Om någon vill ge bort en gammal mikrofon eller förstärkare, eller vad som helst, så kontakta Radium. Skriv det i tidningen", ber han mig.

Vi sitter tysta en stund.

"I September åker jag ner och stannar där i sex månader. Förhoppningsvis kan vi släppa en samlings-LP med de bästa låtarna när vi kommer tillbaka till Sverige nästa år någon gång".

Även Zbigniew planerar att resa ifrån Sverige efter P.I.T.T.-turnén. Tillammans med Ulf Biltning, forskare på Chalmers, ska han arbeta i en elektroakustisk datorstudio. Med bidrag som de erhållit från nämnden för Konstnärlig Utbildning ska de bygga ett 'robotinstrument', som han kallar det. Genom sina kroppsrörelser påverkar musikern ett antal sensorer, vilka i sin tur styr några samplers. Förutom att det blir ett nytt sätt att framföra musik ser han det som ett psykologiskt experiment.

Varför är samplers så intressanta?

"Ljuden är viktiga för mig", säger Zbigniew allvarsamt. "Jag stör mig på kompositörer som enbart är inriktade på struktur, en slags abstrakt form...". Han rynkar pannan. Folket i leksaksstaden har visat sitt allvar.

ZAC

SKITSNACK

LÖSA TANKAR FRÅN EN LÖS MAGE - ELLER "JAG SKITER I DET!"

Ett litet stängt rum, en tillfällig fristad. Ett andrum där tankar och annan substans kan fara fritt i ett ocensurerat ut-lopp. Det som inte går för sig i mängden där ute passar alldeles utmärkt i det tillfälligt privata universum som byter innehållare lika snabbt som en råttas pinkar, ja inte lika snabbt kanske men...

Kroppens behov av att, med jämna mellanrum, frigöra sig från icke önskvärda substanser är ju självklart, av jord och vatten och lite annat jox är det kommet, och någonstans ditåt är det sen åter på väg, enkelt och lätt.

Men

**"OM DET ÄR SÅ
ATT NI HAR SVÅRT
ATT PISSA
I HOLKEN
SÅ KAN NI JULÄGGA
EN PENG
TILL ETT BADKAR
I KASSAN"**

Ett så genialt förslag, så fyllt av visdom och livserfarenhet.

Det är med klotter lite granna som med vinden, man vet inte varifrån det kommer eller varåt det bär väg, d.v.s. kommer någon att lägga ett bidrag i kassan eller "hur är det med allt annat vackert och skönt. Människan är dum. Det har vi bevis på. Människan själv är den som åsamkat världen störst lidande genom sin girighet och obetänksamhet. Det är upp till oss att visa var vi står".

**"TYPISKT BRUDAR
ATT KLADDA EN
MASSA SERIÖS-
FILOSOFISKA
BLAJVERSER!"**

**"VADÅ BRUDAR?
JAG TRODDE
DET HÄR VA
EN DAMTOALETT"**

Så kommer vi alltså fram till nästa oundvikliga konstaterande. Jag tillhör den åsikten att tjejer och killar i grund och botten är ganska lika men när det gäller toalett-klotter på VALVET föreligger en markant skillnad. Tjejerna har en mer filosofisk, frågande, rolig och kommunikativ strävan i sitt

klotter medans killarna för det första klottrar mindre, för det andra kör rakt på, rätt och utan finess, ursäkta min subjektiva värdering men det handlar mest om döda, mer atomkrig, "kuk i röv", "slicka anus" och andra tveksamheter.

Variationen på toalettvägarna är enorm. Det finns frågeställningar som den teologiska intelligentian försökt ge svar på i 2000 år och fortfarande grunnar på, eller vad sägs om den här

**"HUR KAN GUD
VARA GUD OM
ALLT GUD SKAPAT
LIDER OCH DÖR?"**

Nästa tanke konstaterar att

**"SNÄLLA FLICKOR
KOMMER TILL HIMLEN
ANDRA
HUR LÅNGT
SOM HELST"**

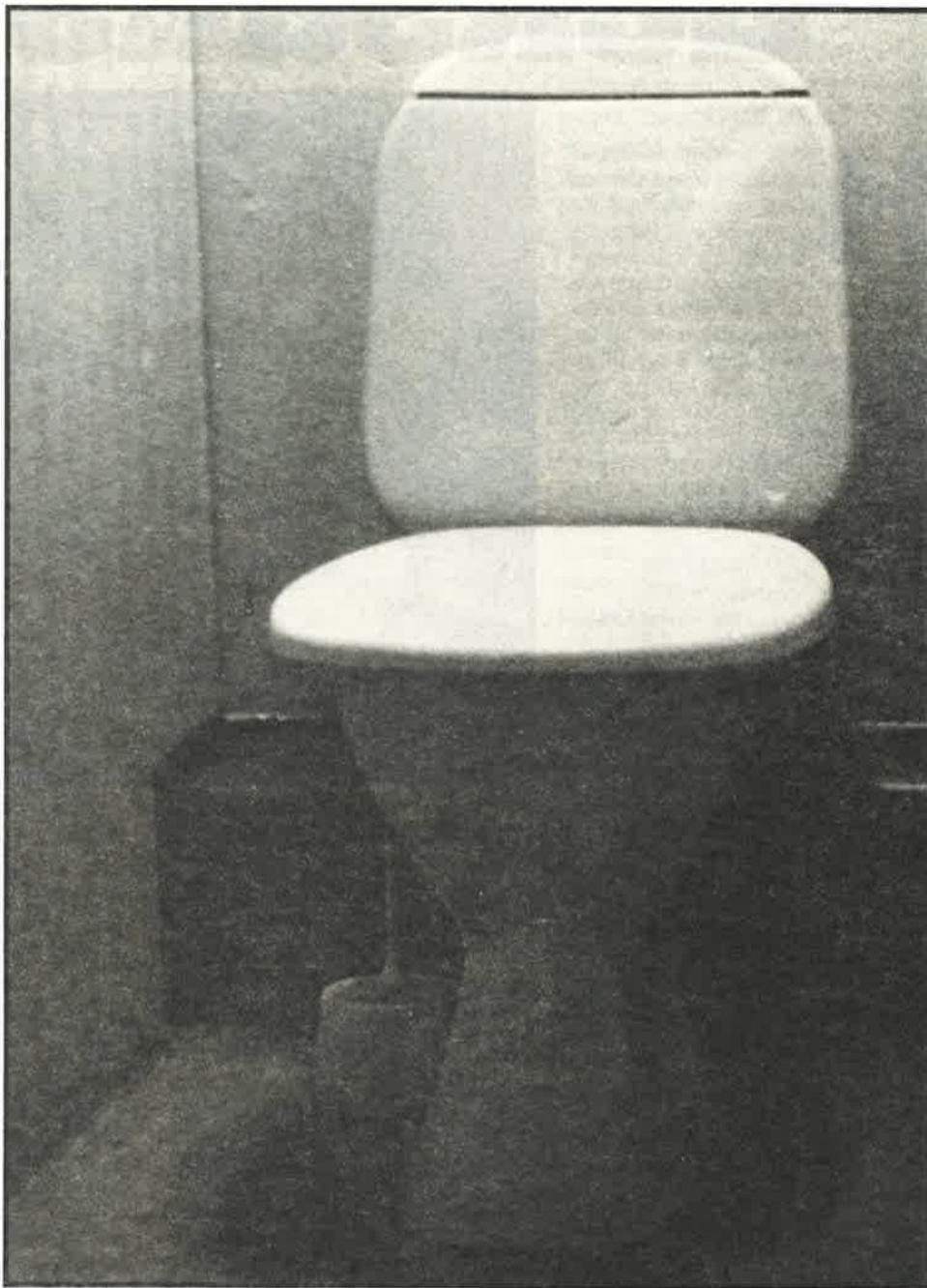
Jag menar Siwert Öholm skulle kunna producera hur många, GUD I VECKAN, SVAR DIREKT eller NATTCAFÉ på enbart dessa två grejor, som helst. I och för sig är det väl tur att han inte gör det men, konstateras kan att "FAN VA' NÖJESLIVET I GÖTEBORG ÄR TRIST!", jovisst vem kan neka till det? Det tar flera år för den praktiska verkligheten att ändra på det men skam den som ger sig...

Vidare kan vi konstatera att Carl Bildt sa i radion häromdan att våra väggsamtal (klotter) är ett grovt miljöbrott. Han försöker tydligen täcka de riktiga bovarana och disorientera samhället med lag och ordning. "Har vi yttrandefrihet i det här landet eller moderat diktatur?". Ja-a-a-a, vad vet jag vad vet jag?!

Någon annan konstaterar

**"DET ÄR LIKA BRA
ATT SÄGA SOM DET ÄR
- DET FINNS INGA
SANNINGAR BARA
ÅSIKTER"**

Njaa, kanske kan det vara så att alla åsikter beskriver fragment av den s.k. sanningen och att vi genom denna fragmentariska bild kan skönja delar eller konturer av sanningen.

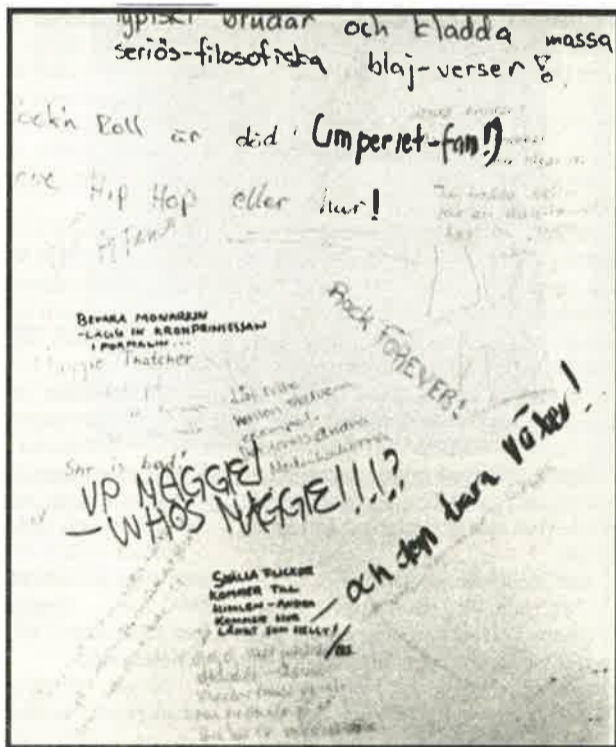

Låt oss skriva vidare på fler facetter av verkligheten för

**"THE REAL HIGH
IS LIFE ITSELF"**

SKRIV-ROY

**Klotter
kan vara
dekorativt
oxå!**

SAGAN OM PLÅTHJÄRNORNA OCH LIVSNJUTARNA

I tidernas begynnelse fanns musiken och dess utövare var många. Alltifrån Rockpelle som var specialist på att skjuta småsten i huvudet på gamle Svarten, som alltid gav ifrån sig samma bröl, till Träjonas som ständigt bankade sitt huvud mot ihåliga trädstammar för att få lite resonans i skallen.

I och med att utvecklingen gick framåt märktes klara tendenser till att ljuden kunde användas i olika syften såsom att; imponera på kvinnor typ Tarzans häftigt dånande slag på bröstet eller att sjungande besvärja gudarna att ge god jaktlycka. Kort sagt - musiken användes i ett syfte.

De duktigaste tonframkallarna rönte stor framgång när det gällde att imponera på kvinnor (eller tvärtom om det nu var kvinnliga utövare eller hur man nu vill se det) och att nå full harmoni i livet, men så fanns även de som omöjligt kunde åstadkomma några gudomliga svängningar i sina statiska plåthjärnor utan från dessa hördes endast ett tröttsamt "plonk" varje gång de försökte. Dessa blev kallade "plåthjärnor".

Som en naturlig följd av misslyckande på misslyckande började plåthjärnorna att utveckla fler och fler raffinerade metoder för att begränsa de lyckliga musikutövarnas makt över det sublima i livet. Man skapade lagar som förbjöd människorna att umgås

De sublima livsnjutarna satte sig in i byråkraternas värld och började lära sig genomskåda plåthjärnornas språk och argumentering och lyckades ibland så bra att man slog plåthjärnorna på fingrarna med deras egna argument! Fram kröp ofta en skamsen förklaring till plåthjärnornas motiv; man hade en gång också drömt om att bli livsnjutare men kunde omöjligt framkalla de gudomliga tonerna och därför ville man att även andra skulle förvägras denna möjlighet.

Livsnjutarna blev som vanligt mycket trötta och besvikna över hur avundsjukan kunde ta sitt uttryck men i sin stora visdom och generositet sträckte man ut sina händer och byråkrater och musiker lovade att f.o.m nu skulle man inte längre motverka varandra utan istället hjälpa varandra till största möjliga lycka. Man beslöt att musikutövarna skulle få lokaler där man kunde lära sig att locka fram många fler gudomliga vibrationer och de byråkratiskt lagda plåthjärnorna skulle få sitt lystmäte genom att skapa regler för hur vibratorerna och vibratorerna skulle uppträda i lokalerna.

Plåthjärnorna ute i den avlägsna stadsdelen Gårdsten lovade att livsnjutarna skulle få en halv källare i det fantastiska 5-våningshus man skulle bygga. Ett hus där alla typer av människor skulle kunna umgås. Plåthjärnorna satte till en utredning för hur huset skulle se ut och organiserades och man hade många många miljoner kronor som skulle räcka till allt i denna fantastiska skapelse.

Tyvärr tog denna utredning så lång tid att när man väl skulle bygga huset fanns det inte lika mycket pengar kvar som när man började planera. Inflationen och kostanderna för bygget hade skjutit i höjden under den långa utredningstiden.

Plåthjärnorna kliade sig i huvudet och undrade hur detta hade gått till, underkände sig själva genom att skylla på andra plåthjärnor som i sin tur skyllde på andra plåthjärnor som i sin tur skyllde på de första plåthjärnorna. Men räddningen fanns som vanligt mycket nära tillhands därför att i plåthjärnornas värld blir man alltid mer respekterad och får mer betalt om man bryter sina löften till livsnjutarna. Man bytte helt enkelt jobb där man kunde ge och bryta löften till andra livsnjutare och så fortsatte karusellen med löften och lögnerna på löpande band.

Eftersom livsnjutarna, med sin naiva tro på allas självklara rätt till maximal lycka och sin självklara tilltro till allt som ev. kan förmås att vibrera i universums innersta strängar, hade börjat utveckla nya underbara kontakt-er och skapat nya gudomliga vibrationer i sina strängar, blev detta svek nästintill oförlåtligt och uttrycket "Nu var droppen nådd" myntades. Man fick plåthjärnorna att erkänna sina misstag men vad hjälpte det när man ständigt fick samma förklaring;

"Vi måste ju lita till våra anställda plåthjärnor och förresten är det lunch nu och jag har så himla många utredningar att utreda att jag först måste utreda vad faan jag ska utreda! Man hade ingen som helst förståelse för att livsnjutarna mobiliserat många olika njutare för att glädja alla sina medmänniskor. Åter var man hänvisade till sina ursprungliga positioner och

inget var förändrat annat än att plåthjärnorna fortsatte att ge fler och fler löften och skapade fler och fler hinder för livsnjutarna.

På detta viset fortsatte snurren runt det mest essentiella i livstillvaron -konsten att njuta - och mycket energi gick förlorad i kampen för förståelse och bemötande i det allom gemensamma.

Men det ryktas att när kvällningen kommer till plåthjärnornas små kojor plockar de fram en gammal trästock och bankar sina tränga skallar mot den, men allt de lyckas få fram är ett tröttsamt "plonk" - alltmedan livsnjutarna, som en påminnelse om forna tiders överenskommelse, vibrerar ut sina oemotståndliga toner. Och en dag, menar de vise, att t.o.m plåthjärnorna ska kunna få sina skallar i gungning och storsint ska då livsnjutarna dela med sig av alla sin livskunskap och miljön ska räddas och människor ska mötas på naturliga mötesplatser och alla ska få ett bra liv och segregationen ska upphöra och alla TV-apparater ska försvinna och ingen ska mera ljuga eller bryta mot frihetslagar och livslagar och man ska få berusa sig på honung och mjöd även där de gudomliga tonerna framförs -allt i det självklara syftet att njuta och dela allt livets goda i vårt kära Göteborg!

**JÄRVING I DET
STORA BLÅ**

**UNION
CARBIDE**

PRODUCTIONS

*Financially
dissatisfied
philosophically
trying*

Radium 226.05 RA 049

1989 ÅRS

ENDA

LP

**PET
SOUNDS**

DROTTNINGGATAN 71

411 07 GÖTEBORG

031 - 15 70 66

**VI
HAR
ALLT!!!**

**OCH LITE TILL
(utom dragspel)**

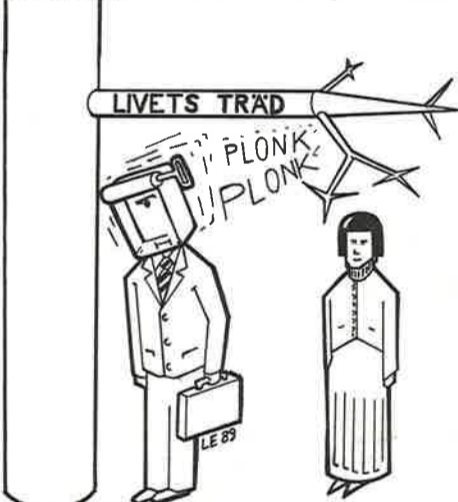
**MUSIK
BÖRSEN**

STORGATAN 1

Tel. 11 00 10

13 09 00

FAX.13 05 63

där de gudomliga tonerna spelades och man bildade speciella organisationer som hade som enda mål och mening att skapa så många och snåriga restriktioner att ingen livsnjutare skulle ha energi nog att tränga in i deras heliga tillvaro och försöka förändra byråkraternas stora tunga plåthjärnkomplexbyråkrati-apparat. Somliga livsnjutare menade att man skulle spränga hela skiten i luften medan andra ville gå den mer sublima vägen att försöka ändra plåthjärnornas attityd till de gudomliga tonerna.

GAMMAL UTMANAR UNG! MUSIKEN GÅR VIDARE

*Glöm
inte
ursprunget!*

Aret var 1947 och jag satt med huvudet nästan inne i familjens "Radiola" radioapparat för att lyssna på den nya musiken från Amerika som kom ut efter andra världskriget.

Louis Armstrongs trumpettoner flödade ut i vardagsrummet eller också hördes Glenn Millers storbandsmusik. Allt detta var något nytt och spännande för en yngling som växte upp på landet och vars musikerfarenhet tidigare var "Nu skall vi sjunga" i folkskolan, psalmerna i kyrkan på söndagarna eller ortens obligatoriska trio med dragspel, gitarr och trumma som spelade på bygdegården någon lördag ibland.

Men nu satte det fart. Den gamla vevgrammofonen kom fram och alla 78-varavare. "Stenkaketiden" var inne och man bytte stift efter tre låtar för att inte slita ut skivan.

Det glada 50-talet med skolbandsjazz som var dixieland var den nya innemusiken. Amerikanska och Engelska musiker turnerade flitigt i

Sverige och den nya musiken var rotad i landet.

VAD HÄNDE SEN?

Jo sen kom våra barn som utvecklade sin musik. Nya begrepp som "rock" och "soul" föddes och dixiesnubbarna reagerade starkt.

Utvecklingen gick inte att hejda. Nya instrument blev populära, elgitarren slog igenom. Nya orkesterbildningar och annorlunda sättningar och nya musiker vilket gav den nya musikformen.

Väl etablerade musiker i den gamla musikstilen fick inga jobb och skolade om sig till andra yrken. För många var detta ekonomiska uppoffringar och det konstnärliga skapandet fick ge vika för kommersiella krav. Det var bitter på många håll!

NI UNGA

Musiken blev t.o.m. ett slagträ i samhällsdebatten och även andra konstarter följde med. Vi minns okkupation: av

bl.a. Mejeriet i Lund där ungdomen ville ha sitt musikhus.

Jazzens fader "Buddy Bolden" är idag alla musikintresserades farfasfar till David Bowie eller Bruce Springsteen. Det är ni yngre som har annammat den gamla musiken och utvecklat den vidare. Det är bra MEN GLÖM INTE URSPRUNGET!

Håll musiken igång och låt den vara levande och enade. Snegla gärna bakåt och fånga upp rytmer, harmonier och känslor.

RIV BARRIÄRERNA

En del av dagens musik tycker jag är fin speciellt texterna som har mycket att ge. Men du som är yngre och kanske inte känner den gamla musiken lyssna på oss. Vi har också något att ge.

Riv barriärerna även med andra musikformer och även andra konstarter. Det finns klassisk musik, drama, dans och konst. Kanske allt detta kan förenas under ett tak i

projektet "Stallet" och som man nu arbetar med för högtryck för ett kommande beslut. Om detta projekt har det skrivits tidigare om i denna tidning.

Riv barriärerna - jag utmanar!

OVE ALWIN

i
**Sir Bourbon's
Dixielandband**

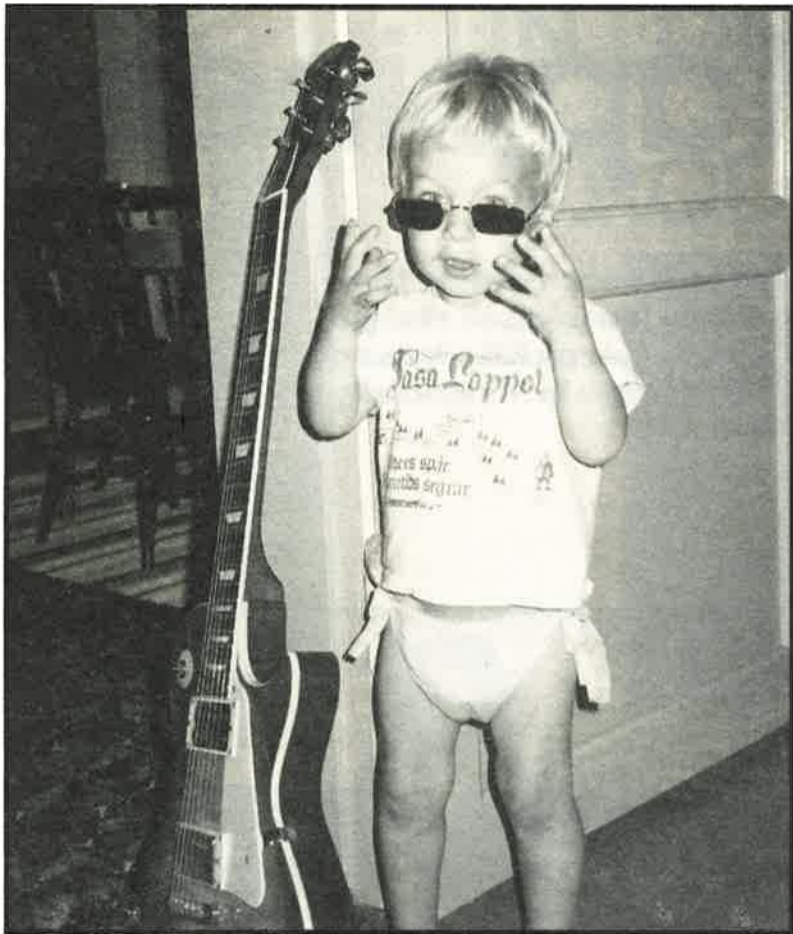

**FOLK Å
ROCK**

FOLK Å ROCK
Kungsgatan 18
Box 2519
403 17 GÖTEBORG
031-11 85 84

normal LP	70:-
import LP	80:-
CD	110:-
singel	22:-
maxi	45:-
CD-singlar	50-65:-

Nya plattor
MELLENCAMP, CURE, SIMPLE MINDS, FREDDIE WADLING, PIXIES, plus en mängd Arabiskt - Afro
Nya import plattor:
SWANS, FRONTLINE ASSEMBLY, CLOSE LOBSTERS, SCREAMING TREES, DE LA SOUL, JUNGLE BROTHERS IN LOVE WITH THESE TIME (Flying Nun samlingplatta med CHILLS, STRAIGHT JACKET FITS, SNEAKY FEELINGS m.m.), THE MEN THEY COULDN'T HANG, MOE TUCKER (ex Velv. Underg)
Kom gärna in och fråga. Har vi inte fått in det så får vi in det!

Var finns alla pojkar?

Jag jobbar med Roskildefestivalen och väljer bland annat ut de som arbetar med och kring stora scenen. Varje år står det i programmet för festivalen att man kan anmäla sig till en frivillig internationell "CREW" som skall bygga upp och ta ned stora scenen och allt som hör till den.

Många brev kommer till festivalens kontor med intresse anmälningar, dock nästan utslutande från tjejer. Tro nu inte att jag har något emot detta, det förvånar mig bara. Saknar killarna den framåtanda och entusiasm som tjejer har, eller tror de att de kan hitta på något roligare i stället?

När jag senare började aktivera mig inom ARRG och med musikklubben VALVET märker jag samma tendenser.

Många tjejer som jobbar på evenemang, inte så många killar. VAD SYSSLAR NI MED??? Spelar själva så någon till mig. Men i så fall är det ju ett utmärkt tillfälle att se hur musikmaskineriet fungerar på en klubb! DET ÄR JU ROLIGT FÖR FAN!

Vad är det för fel på tjejer då?? Inga alls egentligen, det är bara det att med de könsrollmönster vi har så förväntas inte tjejer 'putta' högtalarlådor, lyfta tunga flightcases, etc.

Eftersom vi killar lever i den villfarelsen så behövs det fler killar till exempel evenemang på VALVET eller Roskildefestivalens "CREW".

Överhuvudtaget skulle vi på VALVET välkomna folk som kan tänka sig att arbeta på arrangemang, TJEJER som KILLAR!

För att inte överdriva betydelsen av könstillhörighet slutar jag här. Det är säkert någon som har blivit förbannad ändå, och det vore ju kul. Skriv en egen artikel, det finns ofta plats för intressanta inlägg.

OMDU ÄR INTRESSERAD SÅ RING ARRG-KONTORET 14 34 40 OCH PRATA MED NÅGON OM ATT JOBBA PÅ ARRANGEMANG, ELLER BÄTTRE ÄN SÅ, KOM UPP TILL OSS!!!

STAFFAN LINDAHL

**Vissa pojkar bestämmer sig tidigt för att stå PÅ scenen.
Foto: JÖRGEN WESTMAN**

SLOTTSKOGSFESTIVAL PÅ HIMLABACKEN!!!

Jodå, du läste alldeles rätt! Det blir som sagt var ingen festival i slottsskogen utan på Himlabacken istället. Pete Kagerland, en av dom inblandade i årets festival, säger att man ska försöka korta ner pauserna mellan banden och varje band ska spela ca 30 minuter var. Mer kända band ska blandas med mindre kända så

festivalen blir lite (blandad) omväxlande.

Visst hoppas alla att vådrets makter är med under festivalen, men även vid gråmoln och inte allt för häftigt regn genomförs festivalen.

De band som skall spela är LUCKY STIFF, SONIC WALTHERS, WILLIAM, PER DALBERG, REPTILE (med f.d. folk

från Kai Martin & Stick, Sators trummis m.f.), LUNCHROOM MANERS, BABY KITSCH LIMITED, LOST'N' LONELY och BORÅS ENERGI.

Festivalen finansieras med pengar från Studieförbundet, Kulturstödsnämnden och så lägger Non Stop till resten från sin egna ficka.

För alla som undrar vad detta

kommer att kosta kan jag gladerligen meddela att det blir FRI ENTRÉ! - Så det är bara att palla sig till HIMLABACKEN Lördagen den 27 Maj mellan 14.00 och 21.00.

Café HÄNGMATTAN

! Det har hänt något i Musikens Hus. Detta något heter Café Hängmattan. Det kokar i både kök och på scen. När Trenchtown klappade igen strax innan jul tvingades musiker och annat löst folk hala fram sina termosar. Då upptäckte man hur mycket fiket i huset betydde. Ett ställe att ta igen sig på efter ett svettigt rep. En stor kopp Java, vänner, en smörgås. Saknaden är stor.

Glädjen över att det nya fiket dragit är dock större. Café Hängmattan heter stället numera. Och det har hänt saker.

Bland annat har stället fått sig en rejäl ansiktslyftning. Interiören, med dragning åt det kommunalperverse fick, ge plats för nya-gamla träbord med historia. Färg, inspiration, infall etc skötte resten.

En ny scen har byggts varifrån allehanda evenemang kommer att framföras. Allt från råfönnig punk till puttrig jazz.

Den första månadens kulturverksamhet föll väl ut. Folk trivdes gott i den uppiggande miljön, såväl tonåring som medelålders. Och det är också tanken, att fiket skall vara till för alla. Utan att för den skull vara slätstruket. Hittills har den nya

personalens koncept visat sig fungera.

När Fri Scen genomfördes under April visste ingen hur det skulle sluta. Ide'n gick ut på att låta amatörer, underhållare, trubadurer, grupper, ja allt och alla - ta scenen i besittning under en kväll. Inga som helst krav på konstnärlighet - så länge ingen började kasta diskus inomhus! Det hela blev succé. Många kom, och många hade kul. Det visar att det går att ta nya grepp. Bäst - om man nu ska prata om sådant - var nog femtioåriga Märta från Hisingen som drog två låtar acapella helt spontant. Skippa 'bäst' förresten. Vi säger mest uppskattade och bejublade inslag. Svarta Ada - tjejrockarna ni vet - kom också upp och drog ett par nya låtar, även detta till publikens tjut och stöj. Kort sagt - en helhets kväll med mersmak!

Förutom det kulturella utbudet tycks musiker och andra gäster gå omkring i nåt slags kroniskt rus över den Café Hängmattan erbjuder. Man satsar på hemlagade grejor, bakar och står i. Så även på detta nog så viktiga område har fiket ryckts upp.

Pröva själva. Både kultur och köttbulle...och miljö!

C.ODIN

Beautiful Happiness

- Money from outside Sweden is much better than money from inside Sweden, säger en inklippt röst på "Swedish meatball revival", extra-spår på CD-utgåvan av UNION CARBIDE PRODUCTIONS nya lp "Financially dissatisfied, philosophically trying".

Ägaren till citatet har varit med i UCP-sammanhang förut. Förra året kunde man se en affisch som var betitlad UCP och som hade ett ansikte som motiv. Själv undrade jag länge vem i all världen mannen på affischen kunde vara. Av en ren slump fick jag reda på att hans namn var Erling Cednäs.

När jag intervjuade Union Carbides sångare Ebbot Lundberg en dag var jag tvungen att få veta mera om den mystiske mannen, och bandets fascination för honom;

- Det hela började faktiskt med att Erling Cednäs dog 1985 i en hjärtinfarkt. En i Stonefunkers bodde nästan granne med honom ute på Näset. Där var han ökad som den galne professorn som hade fått

*Iförd endast
kalsonger,
bärandes på
en bricka
med
katthuvuden.*

överslag i hjärnan och som upptäckte de tredimensionella glasögonen någon gång på femtiotalet. Han var ca två meter lång, hatade alla människor, hade en kompis som han spelade schack med, och honom vann han alltid över. Erling var titt som tätt intagen på Lillhagen, och när han var ute

därifrån utförde han de mest bisarra handlingar. Mitt i vintern kunde man se honom gå på bryggorna iförd endast kalsonger, bärandes på en bricka med katthuvuden på. Han brukade gå till affären och häva i sig coca cola för att sedan gå hem och skicka räkningar. Hans trädgård var en inhägnad av strömförande stängsel, som skulle hindra polisen att komma in.

Vector Projector var Cednäs företag som inte existerade. Adressen var en postbox i Norrland. Han fick låna en massa pengar med hjälp av sina titlar. Professor i medicin och teknologi kallade han sig bland annat. Det här företaget sysslade bl.a med framställning av olika svävare och flygplan, som inte heller existerade. Han fick även patent på en massa konstiga saker som det fanns ritningar på i hans hus. Efter att man kom på honom fick han överslag och låg ofta inne på sinnessjukhus.

Vår första lp skulle egentligen ha hetat **Vector Projector** istället för **In the air tonight**. Just vid den tiden då

En ung Putte Wickman på jazzklubben "Der Spieler", München maj 1955

vi spelade in första lp:n var vi väldigt mycket i hans hus och hittade en massa taper på rättegångar där Erling pratar ned domstolen. I huset fanns också en massa ritningar och kort på mycket underliga saker. Vår fascination för Erling Cednäs blev bara större och till och med den nya lp:n höll på att få titeln Vector Projector. Nu skall han i varje fall få komma på t-shirt istället!

Ebbot berättar några otroliga historier till och sedan börjar vi prata om den nya lp:n. Det tog ca ett halvår för den att bli klar, och jämfört med den månad det tog att göra första lp:n så är det väldigt lång tid som gått. Ebbot skruvar på sig och försöker förklara det hela:

ERLING CEDNAS
DOCTEUR EN MEDECINE - DOCTEUR ES TECHNOLOGIE

RUSCINO - MONACO
Tél. 30.17.93

ADMINISTRATEUR DÉLÉGUÉ DE LA
S.A. VECTOR PROJECTOR

Bruzelles 4-3, Boulevard Grand Withlock - Tél 02-73.12.43, 35.74.24, 35.94.92, 35.94.93, 35.83.86

- I september nån gång lade vi grunderna, sen tappade plötsligt alla sugen. Det började med att Henrik Rylander (trummis), fick för sig att han skulle flytta till USA. Vi blev tvugna att testa fram en ny trumslagare. Ingen var dock i närheten av Henriks kvaliteter, så allt lades på is ett tag. Sedan blev Adam Wladis (dåvarande bassist) och Björn Olsson (ena gitarristen) väldigt ovänner, och Björn lade av.

Efter att Björn börjat och slutat i ett par omgångar fick istället Adam

sparken. Jag försökte då att övertala vår första bassist, Per Helm, att vara med att spela in LP:n.

Henrik hade nu ångrat sig om sin USA-resa och ville vara med igen. Alldeles efter det lade Björn av igen. Patrik Caganis (gitarrist) träffade en flicka, började jobba på Saab och var trött på Union Carbide. Ett tag var jag faktiskt helt själv i studio och spelade alla instrument själv. Sen kom både Björn och Patrik med igen, och vi kunde slutföra LP:n.

Efter att LP:n blev klar har fler ändringar skett. Björn har lagt av definitivt. Per ville hellre spela trummor i Hypochondria än bas i Carbide. Då var det dags att leta reda på en ny bassist. En bra sådan var inte lätt att hitta:

- Vi testade sju olika bassister, alla var helt värdelösa för oss. Av en ren slump fick Jan Skoglund (Troublemakers) provspela. Han hade aldrig

hört talas om oss förut, men han satte allt på en gång. Han är helt otrolig!

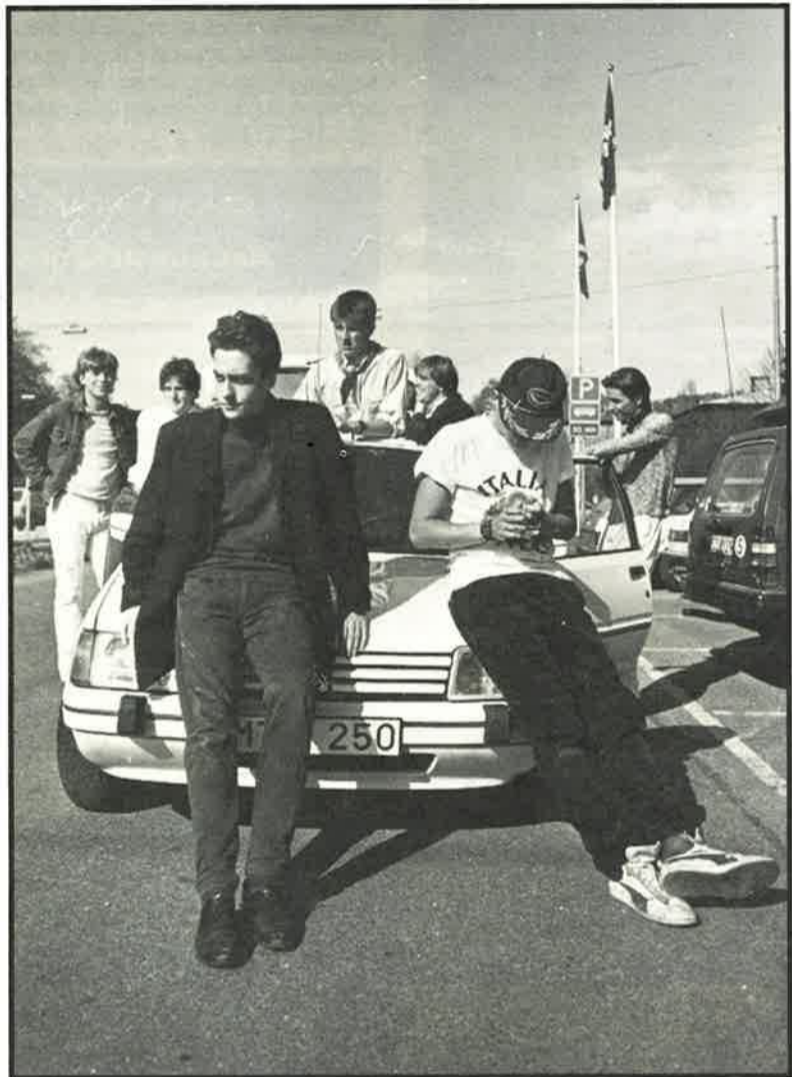
Ian heter den nye gitarristen och han var den ende som Ebbot kunde tänka sig som ersättare för Björn:

- De spelar på samma sätt. Björn gjorde enormt mycket nyttigt i Carbide, men det verkar som Ian har minst lika bra idéer.

Vi har repat nu ett par gånger med nya uppsättningen och det känns bättre

UNION CARBIDE PRODUCTIONS

i
n
t
e
r
v
j
u

Union Carbide Corporation ett par år före Bhopal

än på mycket länge. Vi gör till och med nya låtar på varje rep, det har vi inte klarat av på hur länge som helst. På LP:n är det till exempel nästan bara gamla låtar. De enda nya är de tre första på B-sidan. De andra är lika gamla som låtarna på In the air tonight. Meningen var att både Down on the farm och San Francisco boogie skulle varit med på den LP:n. Allt känns mycket bättre nu. Det har blivit mer kontrollerat nu än förut. För visste man aldrig vad som skulle kunna hända live till exempel. Vi har kommit på nån slags linje och det känns bättre att spela live nu. När vi var ute senast kändes allt bra. Vi spelade i Belgien där allt stämde perfekt. Vi gjorde en av våra bästa gigs någonsin där.

Carbide var bara ute i Europa i två veckor den här gången. Varför inte längre?:

-Meningen var att LP:n skulle komma i början av april, och då skulle vi åkt på en sju veckor lång promotion-tournée till England (förband till Dinosaur jr), Frankrike, Spanien, Belgien, Holland, Italien, Österrike och Väst-tyskland. När LP:n blev så pass försenad att den inte skulle komma förrän i mitten av maj tänkte vi ställa in alltihop. Vi var dock tvugna att åka ner pga kontrakt och sånt, men det blev inte mer än två veckor.

Det är i varje fall tänkt att vi skall ut och spela länge i början av hösten.

- Vi testade sju olika basister, alla var lika värdelösa för oss.

Ett stort problem är dock skivdistribution utomlands. Om vi hade haft med oss LP:n när vi spelat utomlands hade vi sålt hur mycket som helst. I USA går den inte att få tag på alls nu. 600 ex har sålts där allt som allt, jämfört med engelska Inca Babies som utan problem sålde 30000 ex där. I England fanns en licensutgåva men Red Rhino gick ju i konkurs, så vi får inga pengar och plattan finns inte ute. Bäst har vi nog sålt i Belgien, Frankrike och Holland. Closer i Frankrike gjorde en licenspressning, som vi tror har sålt bra. Men när vi ringer och frågar säger

de bara "sorry sorry, no records sold" Closer är kända rufflare. Det bästa vore om båda skivorna kunde komma ut i USA ganska snart.

Det är många skivbolag i USA som är intresserade av att signa Carbide, bla Sub Pop rec. i Seattle. Ebbot:

-Jag tror att det där ordnar sig ganska snart. Det vore kul att åka till USA och spela in nästa lp... det skall bli en dubbel helt klart. En "normal" lp och en lite annorlunda. Foetus vill att vi skall spela in i hans studio, vi får väl se. Klart är i varje fall att det kommer en singel i höst, San Francisco boogie i sitar-version, på b-sidan kommer **Puppet on a string**, en gammal låt som vi spelade in samtidigt som LP:n. **Glad to have you back** kommer på video också. Jag och Erik Pauser håller på med den nu, den blir väldigt flummig, en massa otroliga färger och sånt.

Det är således ganska mycket på gång i UCP just nu, men det verkar bli dåligt med utrymme att få se Carbide spela live i stan på ett tag. Så man får väl välfärda till England i höst, köpa en Erling Cednäs t-shirt och se UCP röva hockeyn av det mesta.

JESPER EKLÖW

VAD HÄNDER MED FRYSHUSET?

Vad händer med frysen? Skall den gröna kåken slås i smulor så att ett spekulationsbygge, med marin anknytning, kommer i dess ställe? Eller kommer musiken att få leva kvar tills politiker i den här staden insett att ungdomar inte lever av sport allena, och då ger oss lokaler som ger många band plats och möjligheter...

Frysen har varit på tapeten många gånger. Första gången ARRG blev inblandad var då banden blev uppsagda våren-87. Vi tog då upp ärendet till hyresnämnden där det blev klarlagt att uppsägningarna inte var korrekt gjorda, vilket gav oss ett års frist att vara kvar. I mars-88 kom en ny uppsägning, denna var korrekt gjord, ägaren som är HAMNSTADEN FASTIGHET AB har dock gjort några missar som är till vår fördel. Eftersom HAMNSTADEN inte skickade någon anmodan om avflyttning till oss, även fast vi var kvar efter nyår då avflyttning skulle skett,

och de accepterade att ta emot hyran för lokalerna, så har vi ett nytt löpande avtal. D.v.s. om de vill att vi ska flytta så måste dom skicka en ny uppsägning 9 månader innan av-flyttning.

Hösten-88 tog ARRG kontakt med HAMNSTADEN FASTIGHET AB som något år tidigare köpt AB SVENSKA FRYSERIERNA som i sin tur ägde Frysen.

Vid det första mötet diskuterade vi husets möjligheter och om det fanns flera replokaler att utnyttja. Det var ett förvånansvärt positivt möte, bara någon dag senare var vi och gick igenom Frysen med deras fastighetsskötare. Vi fann flera möjliga replokaler och upptäckte hur lite de (se; Hamnstadens) visste om verksamheten i huset. Då det även fanns stora salar i huset började vi planera för att bygga replokaler i dessa salar.

Efter en dryg månad hörde vi av oss till dem för att avsluta diskussionen och komma överens om vilka, och hur stora lokaler, och även vad hyran

skulle hamna på. Men, men, sedan dess har vi inte fått träffa de ansvariga cheferna på HAMNSTADEN. De är antingen bortresta eller upptagna.

Vi tog kontakt med kommunen och distriktsarkitekten för att få besked om vad de hade för avsikter med Frysen. HAMNSTADEN ville riva och bygga nytt, det visste vi. Kommunen vill bevara Frysen som är ett av de stora Fryshusen i hamnen, enligt tidigare beslut.

Men hur skulle de ställa sig till övriga förslag? Ombyggnader, Musikhus???

Det besked vi fick var mycket avslöjande. De väntar på en utredning om Frysens olika möjligheter som byggnad. Det är bara ett krx... Utredningen görs av en konsult till HAMNSTADEN FASTIGHET AB!!! D.v.s. distriktsarkitekten har ingen åsikt alls just nu!

Detta sammantaget med HAMNSTADENS ovilja att förhandla och att de nu i Februari-89 slutade skicka ut

hyresaviser stärker våra misstankar om att något är i göringen.

Vad HAMNSTADENS eller Kommunens nästa steg kommer att bli vet vi inte idag. Men en sak är säker, när nästa uppsägning kommer är vi beredda att dra varje kontrakt via hyresnämnden så att vi skall få utnyttja Frysen så länge som möjligt!

Vad man också kan fundera på är Kommunens inställning till musikernas behov av replokaler. Vi har många gånger fått höra att det är bra att vi (ARRG) finns, att vi kämpar för musiken i Göteborg. Vi har även fått ett uttalat stöd från Kommunen att behovet finns och att det är akut! Men någon faktiskt resultat i form av en replokal det har vi inte ännu! Åker vi ut ur Frysen så är behovet inte längre akut - DÅ ÄR DET KRIS!

**GÖRAN LINDAHL
&
MAGNUS MENFORS**

ARRG:s MÅLSÄTTNING

Musikföreningen ARRG

är en parti-politiskobunden, ideell föreninöppen för alla.

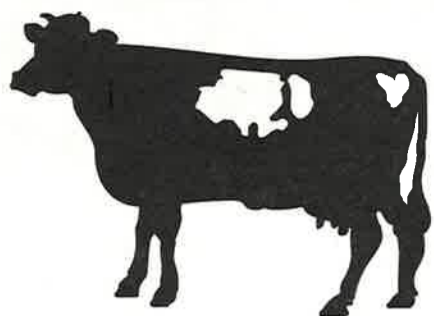
ARRGs målsättning är att ge musiker (såväl amatörer som proffs) bättre möjligheter till utveckling och utövning av musik, vilket framför allt kräver replokaler och speltillfällen.

ARRG verkar överhuvudtaget för en förbättring av musiklivet - primärt i Göteborg, sekundärt även i övriga Sverige.

ARRG ska verka för ett bra liv.

Vill du bli medlem kan du sätta in 50:- på vårt postgiro 22 68 94 -4 ange då namn, telefon, adress och vilket år du är född så skickar vi medlemskort samt ARRG-tidningen.

ROSKILDE OCH HULTSFRED SOMMARENS ÄVENTYR!

HULTSFREDS FESTIVALEN

Hultsfred har MOTÖRHEAD, JAKOB HELLMAN, ELECTRIC BOYS, MIKAEL RICKFORS, TRANCE DANCE, SONIC WALTHERS och det ryktas även att ROBYN HITCHKOCK kommer (till Sators glädje antar jag!). Jag hoppas de lyckas boka vad jag hörde talas om när jag besökte dem. Isåfall blir det häftigare än Roskilde. Hultsfreds-festivalen skall dessutom filmas för att senare bli ett TV-program av materialet.

STAFFAN LINDAHL & JÖRGEN WESTMAN

ROSKILDE FESTIVALEN

"Helt en god festival än en stor festival" är Roskildes slogan i år. Och att utbudet i år är något magrare än förra året är ju uppenbart. Förra året som var mer Australien-inriktad med band som CHURCH, LIME SPIDERS och CELIBATE RIFLES tycker jag var mycket mer upphetsande än årets... Men, men, det bokas för fullt nu och snart blir programmen klara. Namn som JOHNNY CLEGG & SAVUKA, TANITA TIKARAM (IRL), SUZANNE VEGA (USA), DIED PRETTY (AUST), CAMPER VAN BEETHOVEN, (USA), STRAY CATS (USA), DAD (DK), ORUP (SV), NICK CAVE & THE BAD SEEDS (AUST), TOMAS HELMING (DK), COWBOY JUNKIES (USA), DINOSAUR JR. (USA), THE BEATNIGS (USA), THE PIXIES (USA), DUMDUM BOYS (N), MY BLOODY VALANTINE (IRL) OCH HOUSE OF LOVE är klara.

Fler kommer till, en del namn är faktiskt klara men ännu inte offentligt gjorda.

Mick Blood, Lime Spiders.

MIDTFYNS FESTIVALEN

Den andra stora danska festivalen MIDTFYNS FESTIVALEN har lyckats med konststycket att boka TRACY CHAPMAN, kanske blir det en festival för oss svenskar att åka till. Den har samma datum som Roskilde 30 juni - 1,2, juli, så valet kan bli svårt!

Celibate Rifles.

Rocken i Sovjet

**Om jag skriver Sovjetunionen.
Vad tänker ni på då?
Kanske Lenin,
Stalin eller
Gobbe?**

*Andra
delen*

Du kanske håller hockey-VM i minnet och "the big red machine" med sådana namn som Fetisov, Makarov och Krutov.

Om ni är litterära beundrare betyder det möjligtvis att ni dyrkar de gamla mästarna Dostojevskij, Pushjkin och

arrangerat otaliga festivaler (inklusive stödspelningen för Tjernobyloffren med Alla Pugachova), känner personligen de flesta musiker som figurerat på ryska rockscenen, och gör sig trovärdig då han nästan uteslutande skriver om egna upplevelser. Han har fått tillfälle att skriva denna bok efter att under perioder tvingats arbeta under **nom de guerre**, eftersom hans artiklar stundtals kritiserat etablissemangen på ett opassande sätt. Emellertid tillbaka till musiken!

People Territorial Army Foto: NATASHA VASIYEVA

Gogol, men har ni någonsin hört talas om Andrei Makarevich, Stas Namin, Boris Grebenshikov eller Swine!!!

Etervågor

Rockband började bildas i början av 60-talet och de flesta körde covers och försökte (så gott det gick) att sjunga på engelska. Den allra första riktiga rockgruppen hette Revengers och kom från Riga. Man fick inspiration och låtmateriale via etervågorna från västerländska radiostationer, och när man fick höra speciellt en grupp, nämligen The B.....s, i högtalarna så föll man unisont som en enda fura för deras sjönsång. Allt annat än deras musik kändes med ens oviktigt. För de av er

Som en spindel

Rockmusik och alternativ ungdomskultur i Sovjet har kanhända inte låtit tala om sig i västvärlden, men nu finns i alla fall ett tillgängligt bevis för bådads existens. Boken "BACK IN THE USSR" av den ryske musikjournalisten Artemy Troitsky, utger sig för att vara de sanna berättelsen om rockens historia i det stora landet i öst. Art, som tydligen suttit som en spindel i nätverket och bl.a.

som händelsevis undrar vad ungdomar gjorde på 50-talet innan de blev rockers, kan jag snabbt förtälja följande: Man var "stilyaga" och promenerade upp och ner Broadway (Gorkyngatan), klädde sig elegant och dansade till jazzmusik och foxtrot. Nåväl, unga lovande musiker fortsatte att dissekera poplåtar från väst under slutet av 60-talet och oauktorerade organisationer lyckades ordna speltillfällen åt en raskt växande skara rock grupper. De första åren på nästa årtionde verkade trots allt lovande på musikfronten. Hippie-

ideologiskt skadligt. Det egentliga genombrottet lät vänta på sig ända tills 1981 då rockmusiken kom fram ur garderoben och blev officiell. Det som utlöste detta var festivalen i Tblisi i mars. En mängd band spelade och pressen skrev efteråt om "nya talanger" och "en levande musikriktning för unga". Som brukligt var vid en festival bedömde en jury alla grupper och

Hårdrockarna Dialog. Foto: B-G KARLSSON

rörelsen föddes med frihetstänkande, man började sjunga på ryska och entusiasmen flödade.

förvånansvärt nog belade new-wavegrupper topplaceringarna före bl.a. de statligt sponsrade smörbanden. Etta blev Time Machine (med Andrey Makarevich) och Magnetic Band.

Skadligt

Trots detta räknas i dag 70-talet som ett förlorat årtionde. Många bra band splittrades, rockställen stängde sina portar och massmedia vägrade kategoriskt att nämna något om rock, eftersom det ofta stämplades som

Rebeller

Gårdagens utstötta blev hjältar och stjärnor över en natt. För Time Machine hade det varit en lång vandring på mer än 10 år till det verkliga rampljuset.

"Back in the USSR"

Andreys känsliga texter hade dock redan skaffat gruppen en anseelig beundrarskara. För Boris Grebeschnikov och grabbarna i Aquarium gick det emellertid inte lika bra. De var nydanare, och blev snart ett av de intressantaste banden trots att de i Tblisi uppfattades som rebeller och ställde till kalabalik när jurymedlemmarna demonstrativt lämnade deras konsert! Många undergroundband fick alltså efter Tblisi-80 chansen att åka på riktiga turnéer, deras musik spelades i radion och på diskotek.

förbundet blev indignation stor, för att inte säga överväldigande. När kreativiteten bland de unga blomstrade möttes de sålunda med denna dolkstöt i ryggen. Ett krampstillstånd tillstötte och hela situationen kändes som ett dåligt skämt. Pendeln svängde dock till slut tillbaka i och med att Gorbachov kom med en ny politik. Rockklubbar kunde öppnas och man behövde inte känna sig kriminell för att man höll på med musik. Man uppmanades plötsligt att ta egna initiativ och man kunde sjunga om droger, alkohol och korruption som tidigare varit tabu.

grupp från Leningrad kallad Peoples Territorial Army. Förhoppningsvis kommer detta rockutbyte mellan Sverige och Sovjet att fortleva i framtiden, med svenska grupper som gästar ryska rockklubbar och fler spännande och roliga sovjetiska band på svenska scener. Ett bra alternativ i den riktningen är föreningen Next Stop Sovjet. En sammanslutning där människor från hela Norden tar kontakt med folk från Sovjet för att genomföra projekt i Sovjet i september. Konstutställningar, musikfestivaler och uppsättandet av teaterpjäser står bl.a. på schemat.

Detta skall göras för att öka förståelsen över gränserna och man ska sedan kunna arbeta vidare på dessa kontakter framledes. Ett bestående kulturutbyte skall alltså bli frukten av september -89 i Sovjet. Om du vill ha information om föreningen kan du ta kontakt med Linnea Rönnstedt som är ordförande här i Göteborg, på telefon: 266128. Om ni är nyfikna på vem Swine är, så kan jag berätta att han är sångare i en punkgrupp som heter Automatic Satisfiers och troligtvis fick sitt smeknamn p.g.a. sitt uppträdande på scen.

GARY A.

Ny politik

Detta var ett erkännande som många väntat länge på eftersom staten aldrig hjälpt dem förut. En anledning till att punken aldrig blev särskilt populär i Sovjet är att musiker där alltid strävat efter att nå höga kvalitativa krav för att därigenom bli erkända "musiker". Om man vill göra det lätt för sig kan man väl säga att ryska musiker och västerländska punkare på väg i motsatta riktningar. När det så i slutet av 1983 togs beslut om att alla professionella band var tvungna att använda sig av en dast 20% eget låt-material och resten skrivet av de gamla stofilerna i Kompositörs-

Next Stop Sovjet

Eftersom rockmusik var den populäraste musiken och skivbolag, musikaffärer och klubbar helt plötsligt var nödgade att få det att gå ihop ekonomiskt, betydde detta att rockband fann sig i en alldeles ny sits. Man fick verkligen chansen att turnera, grupper som Autograph, Stas Namin Group och Dialog gjorde t.o.m. gig utomlands, skivor släpptes och rocken blev etablerad. Här i Göteborg kunde vi för inte så länge sedan se den ryska gruppen Vabank spela live och i slutet av maj gästades Sveriges framsida av en

Våren på VALVET...

Engelska My Bloody Valentine's "disaster-rock" lämnade mångabesökare med frågande öron. Ena sekunden ett helvetiskt oljud och nästa otroligt snygga pop-ballader. Gosh!
Foto: FREDRIK MAGNUSSON

...har varit omtumlande på många sätt och vis, inte minst för den ideella personalen som jag vill ge en eloge för all den tid dom vill uppoffra för att Göteborg skall få ha en riktig rockklubb på ett lagligt vis. Utan dessa personer skulle VALVET gå under direkt... alltså TUSENTACK!

Många band har uppträtt på vår scen i vår, stora och små som t.ex ryska VA-Bank som var ett av de mest djuriska band jag hört, helt i klass med finska L'Amourder. Eller dom två engelska banden **MY BLOODY VALENTINE** och **LOOP** som med sin scenshow inte tycktes höra sitt oljud utan verkade helt ko-lugna. Fler utländska besök har vi fått av **PHILIP BOA & THE VOODOO CLUB** (Tyskland), **DIED PRETTY** (Australien) och **MIRACLE WORKERS** (USA). Andra svenska band som spelat är **JOHN LENIN**, **BRÖDERNA BROTHERS**, **CHAINSAW ZOMBIES**, **STRY & BABYLON BLUES**, **PSYCHOTIC YOUTH**, **DIRTY OLD MEN**, **STOCKHOLMS NEGRER**, m.fl.

Vi har även tyvärr fått uppleva en hel del inställda spelningar vilket kraftigt har ansträngt vår ekonomi. Vi kommer att hålla sommarstängt under juni och juli månad. Men i höst så tar vi nya tag! Som försmak kan jag nämna att den 25 augusti så kommer australienska hardcore-surfarna **HARD-ONS** till VALVET. Holy underwear!!!
VI SYNS I HÖST!

JÖRGEN WESTMAN

Australiensiska Died Pretty gästade ett fullt VALVET med sin melankoliska pop från "Down Under".

Foto: "Greken"

NonStops arrangemang med John Lenin drog fullt hus. Den gamle KSMB/Strindbergaren Johan Johansson gjorde ingen besviken.

Foto: "Greken"

Djurisk ur-rock stod ryska VA-BANK för "Be a Cave Man"

Foto: FREDRIK MAGNUSSON

**Numera (tyvärr) splittrade Aspirin for Breakfast gjorde en av sina sista bejublade konserter på VALVET.
Foto: FREDRIK MAGNUSSON**

**Fläskkvartetten och Freddie Wadling stod för vårens ovanligaste konsert, där dom framförde en underbar cover av Beatles "I'm a Walross".
Foto: FREDRIK MAGNUSSON**

**Stockholms Negrer kom, sågs och segrade. Spelade en knippe nya, starka låtar från kommande LP'n - en av vårens svettigaste kvällar...
Foto: FREDRIK MAGNUSSON**

**Stökigt värre var det när Full Metal Jacketz røjde loss på scenen
Foto: FREDRIK MAGNUSSON**

VALVET

Torsd. 1/6 Ed Kuepper
(ex The SAINTS Australien)

Fred. 2/6 the KLINIK (Belgien)
(INTERZONE & KLAUS FORBI ARRANGERAR)

VALVET tackar för den här säsongen.
Välkomna tillbaks i augusti.

O.B.S! MED RESERVATION FÖR ÄNDRINGAR - MEDDELAS I DAGSPRESS.

GLÖM EJ ATT ANMÄLA DIG I FÖRVÄG TILL CLUBKVÄLLARNA !!!!!!!

Tel. 031 / 14 34 40. Du kan bli medlem genom att sätta in 50 kr på postgiro nr. 22 68 94 -4.

Ange adress, födelseår och telenummer.

Förköp finns på BENGANS, PET SOUNDS och FOLK Å ROCK

BACK IN THE USSR

Ett unikt tillfälle att köpa
**Paul McCartneys rockalbum
BACK IN THE USSR**

och samtidigt hjälpa musikerna
från Leningrad! Albumet med
gamla rockgodingar kommer
aldrig att släppas i väst och nu
betingar den ett värde av
200 dollar i USA.

Kostnaden genom ARRG är
endast 200kr!

Skicka din beställning till

ARRG
1:a Långgatan 12
413 03 Göteborg
eller ring 14 34 40

ON THE ROAD

20/5 NEXT STOP SOVJET-GALA: STILLBORN, WILLIAM m.f.

Valvet
MEAT LOAF & URIAH HEEP

Scandinavium
GAMLESTANS HUSBAND
Akropolis

21/5 JOHAN WAHLSTRÖM BAND

Valand
FRI SCEN - ÖPPEN FÖR ALLA!

Café Hängmattan
VARITÉ ALEXANDRA
7:ans Ölhall

24/5 PAPA FREUD

Valand
BUSSIGA KLUBBEN
Café Hängmattan
TOGGES GOSSAR
7:ans Ölhall

25/5 THE FEW + GÄSTER

Valand

26/5 DIANA ROSS

Scandinavium'
Mr BOO & THE BOOSTERS
Akropolis
FALCON STREET BLUESBAND
7:ans Ölhall

27/5 Slottskogsfestival på Himlabacken:

LUCKY STIFF, SONIC WALTHERS, WILLIAM, DALBERG m.fl

Mr BOO & THE BOOSTERS
Akropolis
FALCON STREET BLUESBAND
7:ans ölhall

28/5 VARITÉ ALEXANDRA

7:ans Ölhall

29/5 BANG THE DRUM

Valand

30/5 KOSMOPOLITERNA

7:ans Ölhall

Sonic Walthers, Valand 19 juni. Foto: LARS LINDKVIST

31/5 TRIFFIDS

Yaki-Da
NIGHT CATS
Café Hängmattan
PAPA FREUD
Valand

14/6 MERCURY MOTORS

Yaki-Da
G-KONRAD
7:ans Ölhall
...THE POPCORN
Valand

2/6 THE KLINIK (Belg)

Valvet
PRIDE
Akropolis
WILD BUNCH
7:ans Ölhall

15/6 THE FEW OCH GÄSTER

Valand

16/6 WILD BUNCH

7:ans Ölhall

3/6 CANAL CITY SYNCOPATERS

7:ans Ölhall

17/6 P.T.S. EXPRESS

7:ans Ölhall

4/6 VARITÉ ALEXANDRA

7:ans Ölhall

19/6 WOMACK & WOMACK

Yaki-Da
SONIC WALTHERS
Valand

5/6 PAULO & THE TATOOS

Valand

21/6 ...POPCORN

Valand
G KONRAD
7:ans Ölhall

7/6 FEEDBACK

7:ans Ölhall
LET THE WOMAN COME IN AND DO THE POPCORN
Valand
LOLITA POP
Yaki-Da

26/6 JOHAN WAHLSTRÖM BAND

Valand

28/6 JOHNNY & THE ROCCOS

Yaki-Da
FINNEGANS WAKE
7:ans Ölhall

9/6 FREE RIDE

7:ans Ölhall

30/6 NEW ORLEANS SOUNDERS

7:ans Ölhall

10/6 FREE RIDE

7:ans Ölhall

11/6 VISFESTIVALEN

Trädgårdsföreningen

1/7 B-G BAND

7:ans Ölhall

12/6 MATS WEST BAND

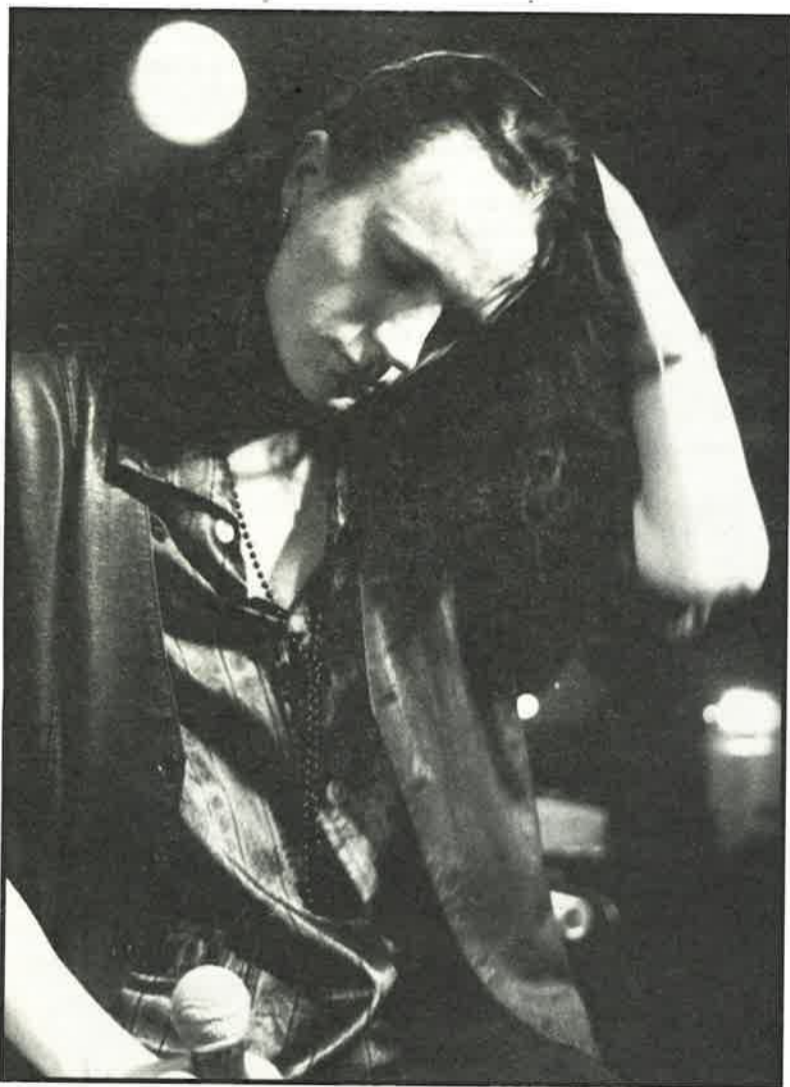
Valand

2/7 MIKAEL RICKFORS

Himlabacken

8/7 BJÖRN AFZELIUS & MIKAEL WIEHE

Trädgård (parken)

Dahlberg, Himlabacken, 27 maj.
Foto: FREDRIK MAGNUSSON

Foto: ANNIKA SÖDERHOLM

FREDDIE WADLING**"SOMETHING WICKED THIS WAY COMES"**

Radium 226.05 (LP)

Att Freddie Wadlings solo LP inte skulle låta som Blue For Two's senaste förstod jag redan innan denna LP hamnade på min skivtallrik. Medans Henryk Lipp mer skriver musik i traditionella spår så låter F.W's musik många gånger som bakgrunden ur någon totalförbjuden skräckfilm.

Jag tycker mig kunna dela upp LPn i tre-fyra riktningar. En utveckling av tidiga LÄDERNUNNAN går igen i öppningsspåren "GIVE ME ENTERTAINMENT" och "SOLITARY DRINKER" där även 'Nunnans' gitarrist Wohlrabe ingår som kompositör. "BREAK YOUR HEART" och "BAD STORM COMING" visar F.W. solo med bara sitt piano som komp. Men sen har vi den sida jag tycker mest intressant, där F.W. med lekfullhet väver ihop någon sorts monoton massa av Voodoo trummor, barnsliga rimvisor, österländska synt och violin piruetter och fet karibisk allsång i bästa Harry Belafonte stil. Och att karln i sina texter visar en nästan sjuklig fascination av avvikande människor som massmördare och psykopater ger det hela en lätt yta av vansinne vilket även återspeglar sig i LPns titel.

LPn är fascinerande och det är väldigt svårt att bedöma dess musikaliska kvalite' utan att jämföra med Blue For Two, som jag tycker är fel sätt. Men det är ett par saker jag hajjar till på och det är den dåliga mixen av "LEVANDE BEGRAVD" där allt blir en överstyrd massa, okej att telefondist är fräckt men var är trummorna och trycket? Den andra saken jag hajjade till på var "Break your heart" som kändes lite överspänd i sitt framförande. Men att F.W. vågar släppa loss i ett eget 50tals alster "PAIN IN MY HEART" (som är förbluffande lik Paul Ankas "Diana") visar att det finns lite raggarhumor i var och en av hos även om hårpomadän inte längre sitter där den brukar...

Jag tycker inte att man kan säga vilket som är bäst av Freddie's insatser i duon Blue For Two eller hans solonummer eftersom Freddie på egen hand mer anspelar på känsla medans han med Henryk mer blir en del av den hårda ljudbilden. Men att Freddie Wadling är en minst lika skicklig låtsnickrare som herr Lipp visar han klart med "SOMETHING WICKED THIS WAY COMES"!

JÖRGEN WESTMAN**PSYCHOTIC YOUTH****"JULIE"**Radium 226.05
(Singel)

Nykomlingar på Radiumetikett och en ny singel med 'öspop-parna' P.Y.

Vilket sanslöst driv och energi i låten "JULIE". "Chips" (Sator) har varit med och producent och jag tror att det är helt rätt man för den här gruppen. Nu låter det riktigt samlat och tajt (man har saknat det ibland). Fortsätt så här nu Norrlandspågar och ni kan gå riktigt långt.

C. ODIN**STOCKHOLMS NEGRER****"KÄRLEK"**

MNW (Singel)

Efter 2 LP och ett antal singlar där Negrerna hatat och sparkat åt det mesta och de flesta är senaste singeln betydligt stillsammare. Asidans "Kärlek" är en kärlekssång a la Mauro Scocco!!! Tro det eller ej.

Men det är bra, kompetent liv och ärlig text. kanske Alonzos röst passar bäst i uppåttempolåtar som man är van vid, det blir lite kantigt här och där. I alla fall skall det bli intressant att se om det är så här vi i fortsättningen skall få höra Stockholms Negrer. LPn är på väg i höst. Singeln bådar i alla fall gott.

C. ODIN**UNION CARBIDE PRODUCTIONS****"FINANCIALLY DISSATISFIED
PHILOSOPHICALLY TRYING"**

Radium 226.05 (LP)

Hade Stooges gett ut en platta mellan FUN HOUSE och RAW POWER så hade det nog varit denna LP - med andra ord EN KLASSIKER!

Missförstå mig inte med denna liknelse, U.C.P. har visserligen blivit influerade av Stooges och Detroit-scenen, men det är aggriviteten, respektlösheten och den totalt maniska sångstil Ebbot utvecklat som jag känner igen.

Om du tyckte förra LPn var 'sådär' och ensidig så kommer du att bli glatt överraskad av "Financially...". Här har en hel del av wah-wah-brölet fått stiga tillbaka för tunga ballader(?) som får mig att tänka på allt från 'Nunnan' till Australiensiska 'Celebate Rifles'.

Öppningsspåren "BORN IN THE 60's" och "SAN FRANCISCO BOOGIE" är en total explosion i gitarronani. I

samma goda 'baktaktslarm' vi kännetecknar med U.C.P. Men sen följer ett par otroligt smakfulla spår "13th TRIP" och "DOWN ON THE FARM" som har LPns bästa textöppning 'Down on the farm, where the chickens always hang around...' men även 'Here comes GOD!, just another fan, here comes GOD!, in a rock'n'roll band' är rader som kommer att bli klassiska - tro mig!

Den största förändringen mot förut tycker jag ändå är gitarristerna. Dom har utvecklats enormt sen förra LP'n. "MAXIMUN DOGBREATH" har njutbara spiki-huvudet gitarer medans tunga "HERE COMES GOD" smäktas av en Citar i bästa psykedelia-stil. Hade LP'n släppts 1971 istället för 1989 så hade den varit ett kultvax idag men kommer troligtvis inte att bli det förrän år 2000 nu!

Vi syns på Hultsfred!

JÖRGEN WESTMAN

Foto: LARSERIC LINDÉN

RONNY JÖNSSON "SCHWARZENEGGERNEGGER"

Public Road Records (singel)

A-sidan inleds med en recension av Ronny själv. "Detta är göörrbra jävla recensenter". Fast det är det inte. Sequenser-rapp med Ronny som förvirrad hårdrockare som bara vill "få tyst på skiten".

B-sidan däremot är Ronny så som vi har lärt känna honom. Ett fullständigt makalöst ordrabblande om hur man dödar en Kakadua enklast. Låter det 'comy'? Det är det, och jävligt roligt dessutom! Men en stand up comedian som Ronny (alias Claes Malmberg) fungerar nog trots allt bäst live.

C.ODIN

BOMMEN "BOMMEN BANDSTAND VOL 1"

Public Road Records (LP)
Samlingsplatta sammanställd av Lars Aldmans Bommen-band från hela landet, av deras demos till en LP.

Först och främst gillar jag att den här plattan överhuvudtaget givits ut. Dels för att vi musik-älskare får en inblick i hur "nya" källarband låter i dessa dagar. Och dels för att det är hedervärdigt av Aldman att ge dessa unga band en chans att bli lyssnade på, för det handlar inte om musik vi hör i radions P3 dagligen precis.

Detta är musik med oftast ganska mörka tongångar och inte särskilt svenskt (om uttrycket tillåts). Alla band, med undantaget NEVSKIJ PROSPEKT, sjunger dessutom på engelska.

Hur låter då dessa "nya" svenska band. Ja, på det hela taget är det ingen särskilt rolig historia trots elogen ovan. Framför allt låter det inte särskilt "nytt". Ofta känns det pretentiöst och ganska intetsägande, men en del är verkligen bra. "Want your love" med Karlskronagruppen WESTERN LIGHT är rytmisk gitarpop av det mer originella slaget, och LASER JESUS gör en Waits-inspererad jazzig sak med en duktig sångare dessutom.

SOUL PATROL (som vi kunde höra på Valvet för några månader sen) spelar tungt men det faller på sången tyvärr. BLUE CROW MEN (som även har gästat Valvet) kallar själv sin musik "Psycho Beat". Samplings maskiner och hårda rytmer med poprefräng som biter sig fast. Tung Borlängerock att hålla ögonen (öronen) på i framtiden. Riktigt intelligent pop och riktigt bra melodier står bandet DRUG för i låten "Candle". Helt oemotståndlig refräng.

Många av banden på plattan borde, tycker jag, rensa upp lite i arrangemangen, det blir ofta överarbetat och kallt. Och det är ju inte ballt.

C.ODIN

FLÄSKFARMEN "BLUNDAR OCH SEË"

PLC Records (Singel)

Fläskfarmen tycker jag låter som domsjälvklara arvtagare till RAKETERNA, men man kan även urskönja klanger från gamla DIESTINCT.

Jag hoppas detta ger er en någorlunda bild av denna singel som innehåller 2 starka poplåtar lite åt NewWave hållet och ni kan nog förvänta er att få se FLÄSKFARMEN på Valvet i höst.

JÖRGEN WESTMAN

Foto: JAN WATTEUS

PRESIDENT GAS "VIDEO KILLED THE RADIO STAR" Åsping Records (Singel)

Ta en gnutta av Joey Ramone's sång och tillsätt en hel del av Billy idol's musik plus egna glam-influenser och du får en god gryta vid namn President Gas.

Här har dom tagit upp BUGGLES gamla New Wave hit "Video killed the radio star". I Presidenternas händer stöps den om till en oemotståndlig sommarhit, perfekt för alla hejdlösa partyn och starndfester i sommar alltså!

Att Sundsvalls-bon Peter Engman (tidigare i Untouchables) och hela President Gas skulle utvecklas till denna Rock'n'Rollmaskin trodde jag aldrig - men nu är det ett faktum! KÖP, KÖP, KÖP!

JÖRGEN WESTMAN

STÅKKÅLMS JÄVLAR 1978-1981

Samlingsplatta med
Stockholmspunk
MNW (LP)

Stockholms svar på Göteborgs punksamling GBG PUNK som Non Stop Records släppte för några år sen. Det är inte lätt att recensera en sån här platta med tanke på att det är över 10 år sen en del låtar spelades in och har som singlar rullat på skivtallriken en del genom åren.

Den stora skillnaden om man skall jämföra med Göteborgs-punken samma tid är, tycker jag, att det låter mer London 77-punk om stockholmarna medan Göteborgarna har annammat tidigare rötter som Sweet, T-Rex och Rhythm & Blues. Dessutom sjöng alla band på svenska i Göteborg.

Men vad som är intressant är att det var en sån jävla energi och jävlar annamma i musiken på den tiden, kanske naivt många gånger men ärligt och tankeställande. Dr ZEKES "Jag skall aldrig dö", EBBA GRÖN's "Tyst för fan", USCH "LTD", sicka pärlor. Listan kan göras lång. Hela 16 band medverkar på denna utsökta platta.

Som Johan Johansson (som sammanställt plattan) säger: "Den bästa rockmusiken görs av slynglar" DÅ SOM NU!

C.ODIN

Foto: LARS LANHEDEN

BRÖDERNA BROTHERS "DE FYRA SIMSÄTTEN" MNW (LP)

Det är inte lätt att karva ur mer av en skiva, än det som redan finns där, även om man vill.... Man får ta till gamla singlar!
Bröderna Brothers senaste alster på vinyl-LP'n "De Fyra Simsätten"- är en sådan smakfull produktion som säkert skulle snurra runt för evigt på skivtallriken.

På plattan finns en sång som utmärker sig mer än någon annan. Här blandas de flesta musikgenrer, och resultatet blir stor pop. Alldeles förträffligt!

Det är en skiva att må bra tillsammans med, där det galna blandas med det smått sentimentala utan att någon gång tappa sin spets. Ironin och distansen till vad som görs finns där hela tiden.

En skiva som passar utmärkt till festen likväl som när man sitter uppkrypen i soffan med någon god vän och myser.

Det är popmusik av yppersta märke, och jag kan bara rekommendera. Investera!!!

PELLE ÅSTRÖM

SHOUTLESS "LUST LUBRICATION" Pet Sounds (LP)

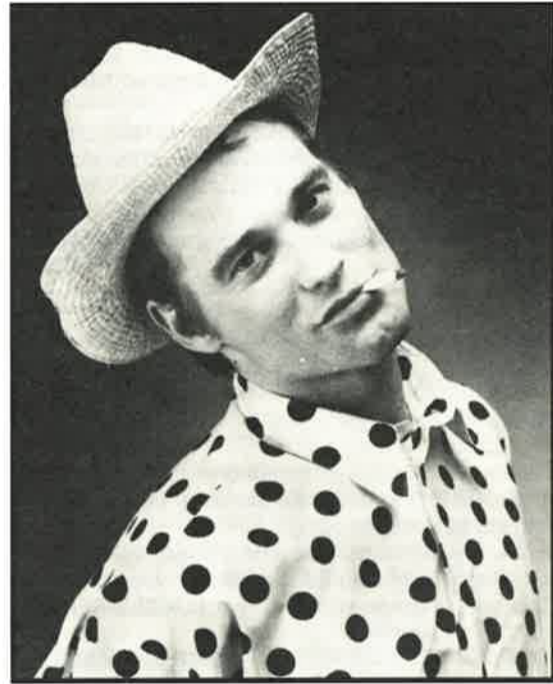
Detta är svensk gitarr-rock med fötterna stadigt placerade på cementgolvet i garaget. Jag förmodar att pojkarna i Shoutless hade "a real good time" i Cool Studio, Stockholm i December -88, när Magnus Ericsson spelade in materialet till denna plattan. Den är tänkt att öka vårat (musikaliska?) begär efter gruppen, åtminstone kan man tolka titeln så.

Det de lyckats bäst med är soundet på i första hand gitarrerna. Den sköna slidegitarran på andraspåret "LOVE AND PAIN" är ett exempel, där även trummorna ångar på bra. Denna låten påminner lite om vad vi senare hör på B-sidans cowboyinfluerade "RIDIN' HIGH"... Yieehaa!! Iggy & the Stooges spökar väl lite här och var (som vanligt när det gäller svenska rockband!), mest märks det på "GONNA GET YOU" där det t.o.m. tampus loss med den estiskt riktiga wah-wah'n. Den riktiga höjden är annars "SONG FROM A DITCH" som känns helt rätt och bara sitter där direkt.

Synd på allt detta goda att man inte bemödat sig att skriva riktiga texter. De sedvanligt banala kärlekstexterna där man antingen vill ha någon, inte vill ha någon eller blir galen av att bara se hennes uppenbarelse är anno 1989 osedvanligt "ute", och borde naturligtvis bytas ut.

"I'm gonna get you, tried so hard oh yeah, my little girl, let's drown in the river of love". Totalt hopplöst alltså! Den riktiga karaktären på sången saknas också tyvärr, men med texter och sång som präglas av styrka och självklarhet skulle Shoutless vara ett band för de stora scenerna.

GARY A.

STRY & BABYLON BLUES "STRY & BABYLON BLUES" MNW

Foto:
ROGER
HYNNE

Hemma i kollektivet kan man ibland höra en kvinna vädra ut sina aggresioner. Det händer lite då och då när man varit extra vimsig och glömt osten framme eller liknande.

Sällan har jag dock hört henne ventilera sig så kraftigt och med så mycket starka uttryck som över Stry's nya LP. Hennes gemytliga skånska toner osar svavel när hon talar om hur "fördjävligt det är att du skall resencera sån skit".

Hon anser denna platta vara så tråkig att det är löjligt. Nåja, smaken är ju som röven; klöven, och själv tycker jag väl inte att plattan är vare sig ett bottennapp eller en gudakittlare.

Ibland tänker man lite åt Westworld-hället till och ibland tänker man lite åt Midnight Oil-hället till, vad soundet beträffar.

Det är tocknadära syntfläskiga trummor som klafsar fram med bestämda steg över en vidöppen åker, där en och annan akustisk gitarr ibland tittar fram. Lite orgel här och lite distad gitarr där. Lite tjejer hitan och lite killar ditan. Men mest av allt STRY.

Nu snackar jag alltså helhetsintryck, och går inte in på någon speciell låt, men jag antar att ett betyg är på sin plats.

Anna, jag tycker faktiskt att plattan är rätt OK.

PERIKO PERU

ULF DAGEBY "KÄNSLIGA SOLDATER" Public Road Records (LP)

Här är plattan för de etablerade revolutionärerna, musik för de mogna. Är du en av dem är detta skivan för dig. Dageby presenterar genomgående bra texter men musiken rycker inte tag i mig. Jämför med danskan Anne Dorte Michelsen - texter i samma klass och med musik får öronen att reagera på ett helt annat sätt. Det känns frustrerande att musiken ibland står stilla.

Men på det flesta skivor finns alltid några favoriter, herr Dagebys platta har två. Lyssna på "JAG VANDRAR GENOM LIVET" och "MÄRKVÄRDIGT LJUS". Men skivan kommer nog ändå att mest stå still i skivhyllan.

G. LINDAHL

Foto: OWE TOLLESBY

LOLITA POP "LOVE POISION" Mistlur (LP)

Jag måste erkänna att mina förväntningar på Lolita Pops nya LP inte var speciellt högt uppskrivade. De senaste gångerna jag har sett gruppen live har det känts rätt segt, dessutom har övergången till engelska texter definitivt gjort låtmaterialet mer operosligt.

Efter ett par genomlysningar av LOVE POISION visar det sig dock att mina farhågor om att Lolitorna skulle ha blivit ännu en trist institution inom svensk rockmusik lyckligtvis inte stämde! Med hjälp av Mistlurs hustomte Stefan Glaumann har Lolita Pop lyckats åstadkomma en god uppföljare på sin senaste "riktiga" LP, höjdaren "ATT HA FRITIDSBÅT" från 1985.

Gruppens styrka sitter nu som tidigare främst i Bengt Svenssons och Sten Boobergs okonventionella och väl sammanvävda gitarrspel. Lyssna bara på titelspåret där gitarrerna fångar en perfekt mix av melankoli och tunga rock'n'roll riff! Eller på "CATCHER IN THE RYE" med sina psykedeliska rockabilly slingor(?).

Färskaste medlemmen Henrik Melin från Örebrobandet Mr Crystal Party (för övrigt Sveriges mest underskattade band!) visar på lyhört basspel, och har dessutom bidragit med plattans mest utstickande låt "INVISIBLE MAN" som har en svag doft av Echo & The Bunnymen.

Andra toppar är singeln "HEY WINNER" och Magazines gamla örhänge "A SONG FROM UNDER THE FLOORBOARD", som Lolitorna gör förtjänstfullt med ett rätt livesound. F.ö. mig veterligen första gången Lolita Pop ger ut en cover låt på platta. Till de negativa sidorna; plattan känns en smula svårproducerad, flera låtar skulle ha vunnit på en luftigare ljudbild. Dessutom tycker jag som sagt det är väldigt synd att gruppen har valt att sjunga på engelska, det känns som om musiken har förlorat en dimension.

Som slutsats kan man säga att Lolita Pop med LOVE POISION trots allt har klarat sig igenom "10-årskrisen" på ett bra sätt.

G. FRICK

TORSSON "EN SVENSK TIGER" Rim & Reson (LP)

TORSSON HAR GJORT DET IGEN!

När man minst anade något, dök allas våra hjältar från Klippan upp med en ny LP. Det har gått fem år sen sist, och sedan dess har man knutit förre WILMER X medlemmen Thomas Holst till leden. Visserligen bor mig veterligen ingen av medlemmarna längre i klippan, och gruppens tidigare bolag Svenska Popfabriken verkar stilla ha somnat in, men alla fans kan vara lugna; Torsson håller stilen!

Bandet spelar fortfarande sin ursvenska variant på tillbakalutad Country-Stones rock, anförda av den oefterhärneliga sångaren Bo Åkerström.

Den här gången berättar han bl.a. för oss om hur det gick till när Einars kanariefågel försvann och vi får höra historien om Erik "kalla Kåre" Larsson, en historia som på ett fåtal rader lyckas fånga samma känsla som en roman av Klas Östergren! I låten "EFTER TRETTON ÅR" konkurrerar gruppen sin egen ålder, det var 1976 Torsson drog igång.

Det finns vissa människor som kallar Torssons texter för "nonsens ramsor". Det är naturligtvis helt fel! Gruppens smått naivistiska texter fångar ofta en känsla av SVERIGE! Sett med humor och värme; "Jag stod ensam trött och frusen/i ett starkt behov av sprit/vid bardisken på Carlssons/och försökte på kredit (ur IHÅLLANDE DUGGREGN), eller "Han har gått i exil/trött på dynga och lort/för han ställde sin håg/till betong och neon" (ur RÄKNAT I MIL).

Vad gäller det rent musikaliska har Torsson utvecklats et snäpp från förra LP'n. Blåsarrangemang och tjejkörer på några av låtarna höjer helhetsintrycket.

Efter att ha sett gruppen live på Yaki-Da kan jag dock inte låta bli att tycka att plattan ibland låter lite väl snäll, men det är ändå bara en radanmärkning.

Låtar som PRÖVA LYCKAN" och Creedence-doftande "KALLA KÅRE" är mina favoriter på den här LP'n som säkert kommer att bli en klassiker.

Fanns det någon rättvisa skulle TORSSON toppa Svensktoppen 365 dagar om året!

VÄLKOMNA TILLBAKA 1994!

G. FRICK

Foto: MARIA ÖSTLIN

NOMADS "ALL WRECKED UP" Amigo (LP)

Nomads var bandet som startade hela Garagerock-vågen kring -83. Aldrig någonsin hade Sverige hört ett så tungt sound som dessa älskare av oskyra 60tals covers hävde ur sig.

Den förra LPn 'HARDWARE' kändes till stor del bara seg och oinspererad där dom egna kompositionerna var väldigt lösa i konturena, även om det fanns vissa ljusglimtar som "Surfin' in the bars". Därför känns det extra kul att kunna välkomna nya LPn ALL WRECKED UP med öppna armar!

Öppnings spåret "HOLYHEAD" avslöjar att Nick har lyssnat en hel del på Neil Young på sista tiden (i synnerhet på HEY HEY MY MY) och sämre insperationskällor finns ju.

Det första som slår mig (bokstavligen talat) är dom heltuffa gitarr arrangemangen, att dom därtill har fått nytt superbt manskap på bas och batteri antar jag till stor del är orsaken till nytändningen.

I "TWILLIGHTFADES" finner jag dom kareteristiska handklappen från Stooges "No fun". En höjdare utan like! Att Nomads sen kör över Chocolate Watchbands -67 version av RAY CHARLES "I DON'T NEED NO DOCTOR" visar att bra låtar förblir bra låtar (men jag tycker ändå att C.W.B.'s version är klart tuffare!). Men varför Johnny Thunders ska få sabba "BEYOND THE VALLEY OF THE DOLLS" med sitt urusla solo fattar jag inte? Karl'n är ju en kratta på gura.

Den största överraskningen är öppningsspåret på B-sidan "MY DEADLY GAME". Den ger mig samma allsångslust som U2's "40". En enkel, lite monoton låt med en snygg melodi och väldigt bra sånginsats av Hans Östlund. Klart LPns bästa spår! Tyvärr så känns både "(YOU CALL THAT) FRIENDSHIP?" och deras cover av Shadows Of Knight's "GONNA MAKE YOU MINE" som utfyllnadsspår men refrängen i "NIGHTMARE MAKER" är i bästa Zodiac Mindwarp-klass och sen den 28 sekunder långa "OUTBURST!" VILKET UNDERBART BRÖÖÖLL!!!

BEAT THE BRAT WITH A SIX-STRINGED BAT.

JÖRGEN WESTMAN

NIELS JENSEN PROJECTOR Nude but still stripping

Niels Jensen har gjort en ny platta! En rolig och om-växlande skapelse. "It's noon on the moon, and I'm making love with a plastic spoon". Han tävlar om epitetet "nödrimmens mästare", men bakom de banala texterna döljer sig ett lekfullt och insiktsfullt intellekt. Musiken är syntig men Nisse rockar även till det ibland som på "Exile planet earth".

På någon låt låt det nästan som Freddie W. smugit sig in i studion och rivit loss, och en gång kunde jag svurit på att Iggy tog sig ton, men jag kan ha fel. Plattan är inspelad med hjälp av Jonas Hellborg i hans studio nere i Skåne och Niels och bandet Projector är just nu ute på turné i vårt avlånga land. Se dem, de har en stark LP i bagaget och det ryktas om att scenshowen är extravagant. Den som räknar in en låt med orden Rocky 1, Rocky 2, Rocky 3, Rocky 1, 2, 3, 4 måste ju vara ett geni, eller hur?

GARY A.

NAMELOOSERS "FABULOUS SOUNDS FROM SOUTHERN SWEDEN" Got To Hurry Records (LP)

Att basisten i Psychotic Youth en helt vanlig dag kommer i samspråk med en uniformerad trafikledare på Arlanda kan väl tyckas normalt, men att detsamtidigt lyser ordet 'IDOL' i hans ögon är däremot lite konstigt. Det beror på att han efter en tids samspråk inser att han står och pratar med den gamle sångaren TOMMY HANSSON i legendariska NAMELOOSERS!

Visste ni att bandet ursprungligen hette The BEACHERS men fick efter ett stämningshot från "Göteborgsbandet" The Beachers (som hade patent på namnet) byta namn. Namnet NAMELOOSERS valdes fram genom en tävling i piratradio-programmet RADIO SYD. Men det stoppade inte grabbarna som har turnerat med både KINKS och DAVE CLARK FIVE bl.a.

Att den Stockholmska second-hand-skivaffären Got To Hurry först nu ger ut en samlings LP med Nameoosers tycker jag är synd. Missförstå mig nu inte men det skulle ha gjorts för ca 5 år sen då Sverige upplevde en revivalvåg av slammrig 60tals Rhythm & Blues. Men, men, bättre sent än aldrig... LP'n består av två sidor i Nameoosers historia. Sida 1; då bandet lirade Stones och Beatles covers plus lite snäll Rhythm & Blues. Och så har vi då sida 2 som intresserar mig mest. Där har Nameoosers upptäckt FUZZBOXEN! (som) för övrigt byggdes av en kompis som jobbade på televerket).

Deras hit LAND OF A 1000 DANCES finns förstas med men även den helt underbara (se rå-ös!) DO-AO.

Tyvärr så blev även Fuzzboxen början till slutet för bandet därför att ingen ville satsa på et band med ett så vilt 'sound', så 8 månader efter att Land Of A 1000 Dances släpptes så kunde man läsa på Skånska Dagbladets förstasida "POPSINATION! NAMELOOSERS SPRICKER!". Köp LP'n och upptäck att så här kul kan man ha det utan att behöva slita ihjäl sig med att programmera en massa maskiner, alla instrument finns i köket!

JÖRGEN WESTMAN

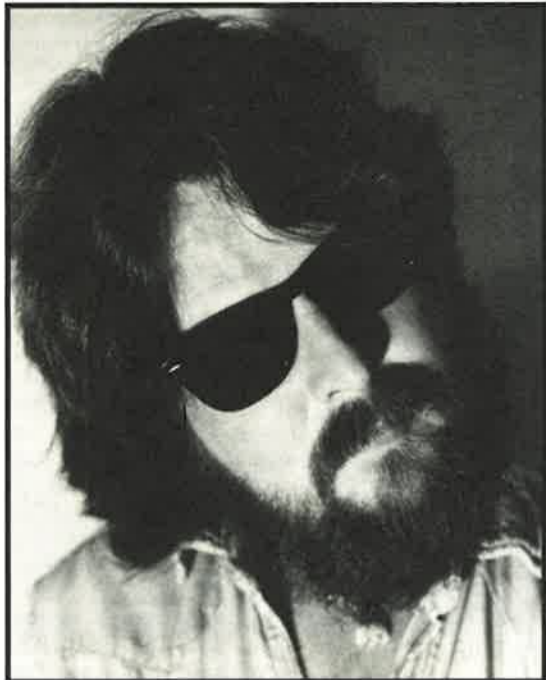

Foto: BENNY HELLBERG

GUNNAR DANIELSSON

"POKERFACE"

Public Road Records (LP)

Jag skrattade mycket när jag läste texterna på konvolutet. Ända sedan "GAMBIA" med Risken Finns har Danielsson klarsyn på livet och verkligheten (fina ord) fått mig att le åt mig själv och andra.

Denna LP med en ansevärd hög av Göteborgsmaffian är nu hans senaste alster. Liksom herr Dageby är herr Danielsson en finurlig text-snickare, det är "vers på vers av en äkta tok". Musiken är inte dålig men alldeles för förutsägbar och det är helt klart att det är texterna som skall dominera. Men spela högt så känns det bra. Varning däremot för Danielssons italienska utflykt i "MIN STAD (A.P.Q.C.)". Lundell skymtar i "UTANFÖR" och Zimmermanns arv framträder i favoriten "ÄKTA TOK".

Med rätt humör är han ett gott sällskap, den gode Danielsson. Det kanske blir en solig sommar som sagt!

G.LINDAHL

SAMEDI

"OPEN UP"

Canned Music

(Singel)

SAMEDI heter en grupp som nu släppt sin tredje singel på den egna etiketten Canned Music. Tre pojkar som spelar musik av ett slag jag normalt inte lyssnar på. Men överraskningar gömmer sig bäst på de ställen där man minst väntar dem. Detta är bögdisco av hög internationell klass! Detsvänger på alldeles förträffligt även för oss pojkar som väljer att ta med oss flickor hem när småtimmarna säger hej. Här är en manlig motsvarighet till Alison Moyet vad rösten belanger an. Här är syntar som sprätter värre än speedade höns. Här är en Yamaha trummaskin som dunka-dunkar, och här är två låtar som jag inte nobbar på dansgolvet. Fast jag skulle nog bytt plats på singelns båda sidor. Baksidan "The Dark Side" sprätter extra.

PERIKO PERU

RENEGADES

"RENEGADES"

CRE (EP)

Här är ett band som har snyggt papper till pressutskicket, snygg baksida på konvolutet, väldigt snygg label på skivan, sedan är det inte så mycket mer.

PERIKO PERU

BABIES

"SOMMARDAG PÅ STRANDEN"

Nonstop Records (Singel)

Tänka sig, jag har hittat den felande länken mellan Dag Vag och The Sugarcubes. Kan inte annat än bli charmad av flickan med den Lolita-pirrande rösten. Snacker man sound så hittar man här väldigt lite av det sena åttiotalet. Här är betydligt fler människor än maskiner och det tycker jag om. Återstår att se om Sommartoppens lyssnare tycker likaledes.

Anna tyckte hursomhelst att baksidan som Stry har gjort, är bättre.

PERIKO PERU

P.I.T.T. AND THE DREAMERS

"P.I.T.T. AND THE DREAMERS"

Radium 226.05 (LP)

En del av skivan är inspelad live på ZOO-Club här i Göteborg, tidigare i år. Själv var jag aldrig på den spelningen, och när jag nu sitter här och lyssnar på resultatet känner jag mig avundsjuk på dem som var där, den magiska natten. Från stereon strömmar toner som jag aldrig hört förut - fast samtidigt är allt mycket välbekant. I bland undrar man om man hamnat på en arabisk kultur förening, för att i nästa ögonblick grymt slungas ner i Berlins under där Residens och Einsturzende Neubauten förvandlats till två kolliderande S-bahntåg. Och allt är mycket dansant, det här vill man ha på dansgolvet. Med högsta volym. Vad kallas denna musik? FOLKACID?

De som medverkar på plattan är en underlig blandning av musiker och ljudkonstnärer. Kompositören Zbigniew Karkowski och datorprogrameraren Ulf Biltung som jobbat ihop tidigare med elektronmusik har en central roll i sammanaget. Med är också slagverkaren Johan Söderberg och percussionisten Jean-Louis Huhta, och operasångaren Timo Nieminen som lånat ut sin fantastiska röst. För att inte tala om cellisten Sebastian Öberg från Fläskkvartetten. P.I.T.T. kompas även av flickkören The Dreamers, en samling maniska varelser med psykotiska häxröster.

Som ni märker finns här en hel del inspiration att hämta för skivrescensenten, och varför inte för den som enbart lyssnar på skivor för nöjes skull? (Läs mer om P.I.T.T. i en artikel på annan plats i tidningen).

ZAC

TONI HOLGERSSON

"TONI HOLGERSSON"

MNW (LP)

MNW har gjort helt rätt som släppt ut denna 23-åriga Södertälje bo's debut på LP. Att lyssna på denna LP utan att veta nånting om Toni kan lätt få mig att tro att han är minst 35 år och har varit med i den här branschen i minst 15 och gjort ett antal LP skivor förr. För han har en röst och ett sätt att skriva texter på som gör honom stor. Han går mycket väl att jämföra med Ulf Lundell och Ola Magnell trots att det inte är nån direkt kopia.

Med en bra producent och en hög duktiga musiker så har dom verkligen lyckats med hela LP'n.

TONI HOLGERSSON ska man nog lägga på minnet för han kommer troligtvis gå långt i den poetiska musikens värld.

JOHAN WIKVIST

Foto: ANDERS LÖWDIN

DOCENTERNA

"SÖDERNS ROS"

Mistlur (LP)

Docenterna har med "Söderns ros" gett oss ännu en LP med "folkhemrock". Sedan 1986 års utmärkte "Docenterna" har Claes Rosengren lämnat gruppen för en solokarriär i Zal.C.Riders, och ersatts av Bic Carlsson från T-Shirts (vem kommer koma ihåg WALK ON WATER!?) och Gang Gang. Larry Lövgren har frivilligt tagit ett steg tillbaka, och låter Joppe Pihlgren i ensamt majestät härska över leadsången, på gott och ont får man säga. Visst har Joppe en av Svensk rocks mest personliga stämmor, men i längden kan hans stönande sång bli en smula tjatig.

Styrkan hos de tidigare Docenterna-plattorna tycker jag just har varit växlandet av leadsången. Visserligen får Joppe hjälp av Karin Wistrand på titelspåret, men jag hade gärna hört Larry sjunga ett par låtar. Jag har hört ryktas att den här plattan egentligen skulle ha blivit en ren cover-LP men den enda ej egenhändigt skrivna låten på plattan är Prince's moderna klassiker "Kiss" som naturligtvis blir "PUSS" på svenska. GENIALISKT!

Låtmaterialet håller hög och jämn Docenterna klass med toppar hos titelspåret, "KING ARNE" och "HARLEY DAVIDSON" med text av Serge Gainsbourg. Äntligen har svensk rock fått sin egen BORN TO BE WILD! Docenterna är ett av Sveriges mest sympatiska band, även om jag inte tror de får en hit med den här plattan hoppas jag att de fortsätter in på 90-talet och ger oss rapporter från Sveriges huvudstad.

G. FRICK

Foto: FREDRIK MAGNUSSON

DAHLBERG**"It's so cold in the blue"**

Per Dahlberg är en trevlig krabat. Här har vi hans debut som soloartist (var tidigare med i Hollywood Indians) och den bådär gott. Jag önskar att denna singel var gjord i en förstklassig studio istället för den lätt provisoriska studio och budget som nu fanns till hands. Därför att denna musik är i, i all sin enkelhet, stor musik, och jag tycker inte att sången verkligen griper tag i mig i ljudbilden.

A-sidan är ändå min favorit på denna 7-tummare men jag vet att Dahlberg har bättre material nu (singeln spelades in för ett halvt år sedan) vilket vi bl.a kunnat höra på VALVET och i BOMMENS "Live".

Dahlberg har enligt konvolutet haft hjälp av femton medmusikanter till att spela sin enkla folkmusik - melankoli-jazz. Dahlberg står som en nersupen historieberättare och väver fram sina bilder som både är vackra och dramatiska, som en korsning mellan Jaques Brel och Bono. Men ibland tenderar hans engelska att bli överspänd, framför allt i början av "Artesian Well". Men jag tycker ändå att plattan är ett bra köp i väntan på fullträffen. Om inte annat så går den nog åt hos flickorna p.g.a omslaget.

JÖRGEN WESTMAN

ANN CARLBERGER**"Black in Sunshine"**
MNW

Tyvärr. Denna singel blir sågad. Visst, diggar ni svensktoppskomp och broken english, så är det väl lugnt för er. Men nej, inte i min smak. Ann skulle säkert kunna göra bättre i från sig om hon sjöng på svenska. Svensktoppen får stå för "Black in Sunshine", A-sidan. B-sidans "Courage your Mind" står för melankolin och plockandet på instrumenten. Inspelningen - jag tycker inte om vassa sssss. Kort sagt, det ger mig inget. Intetsägande.

ANNA WALLENIOUS

EGBA**"Electronic Groove & Beat Academy"**

I like, I like, I like. Starka influenser av Miles men eget, Ulf Adåker gör bra ifrån sig. Egba har lyckats träckla ihop programming, sampling och synthar med traditionellt handgjorda toner riktigt stiligt tycker jag. En skiva helt i min smak!!! Rik på variationer men aldrig en ton för mycket. Behagligt. Plattan låter som den heter, den är verkligen groove & beat! B-sidan kan möjligen te sig lite stökig för den som har trötta öron.

ANNA WALLENIOUS

BABY KITSCH LIMITED Demo

Baby Kitsch Ltd har gjort en ny demo i Staffan Ahlboms Studio Lyckholm. Denna uppföljare till deras så lurigt förpackade flexidisc visar ett steg åt rätt håll. Trevligast är låten "Kitten" som plockar fram mystiska känslor i lilla magsäcken. De övriga låtarna känns varken bättre eller sämre än vad BAKI Ltd tidigare presterat. Något behöver dock tillföras för att den där riktiga kicken i mellangärdet skall kännas av. Får man föreslå några covers? Får man be om lite fler liveframträdanden? Här är trots allt fyra pojkar som gemensamt (?) bär fram en kvinna med en röst som ett vulkanutbrott. Göteborgs rockpublik bör ges en chans att upptäcka den livslevande naturkraft som bor vid Vågmästarplatsen.

2:SIDAN Demo

Det finns energi även i de djupa skogarna norröver. Norr om Vänern bor ett av de två band som gett ut skivor under namnet 2:Sidans.

Det drog ihop sig till en mindre namnstrid för något år sedan och nu sitter jag här med en demo från de envisa gnuer som vägrade gå besegrade ur striden. På magnetremsan hittar man känningar av The Cult som de lät för ett par plattor sedan. Detta gäller dock bara riffen. När det man snackar ackordssnickrandet som trots allt är grunden i 2:Sidans musik så snackar man också mer traditionellt tänkande. Texterna är mogna men skvallrar om ett förflutet i hippievärlden på den tiden då det verkligen begav sig. Det här är inte så dumt, inte så dumt alls.

PERIKO PERU

TOMS TIVOLI**MNW**

Fina maskiner Fina texter. Fart och fläkt och en positiv touch. Som en man. Skönt, ger en fritt spelrum för egna associationer. Känslösam som en man. Kompet är en enhet med sången, tillsammans har de en himla kraft och får fram känslorna med enkelhet.

ANNA WALLENIOUS

STUKAS Demo 3 låtar

"Svensk pop lever i högsta grad!" kunde man läsa i GT för ett tag sen och det är sant.

Wow! Vilket ös! En tre-låtars demo inspelad live i replokalen. Stukas har här lyckats med konststycket att blanda punkdriv med snygga popstämmer och bra melodier. Helt i klass med Hard-Ons surthistorier och Eastern Darks ösipop.

Jag hoppas Stukas spelar in "Gonna Kill Her" och "Fell in Love with the Pope" i studio snart - den singeln skulle gå åt som smör i solsken.

JÖRGEN WESTMAN

Foto: B-G KARLSSON

KURT OLSSON**"KURT OLSSONS ÄNNU STÖRRE HITTAR!"****Kurt Olssons Nöjesbolag Records (LP)**

I gammal god stil sveper Kurtan, Arne och Damorkestern in med ännu större hittar än förra LP'n.

Säger dom ja, men den enda slående skillnaden är att här och där finner man nu lite Julio Iglesias-darr på rösten. Herregud, karln har lärt sig sjunga! - Nåja, lite grann i varje fall. Professionellare produktion och arrangemang kan även skönjas hos den 12 manna (damiga?) orkestern.

Jag tycker att Lasse Brandeby skall ha en eloge för att han har öppnat en ny revivalväg av Lill Babs och Siw Malmkvists gamla 50 och 60 tals schlagers. Även om dom idag snarare mer framstår som kalkon-hits. Men som sagt - bra musik dör aldrig, hur hamlös den än må vara.

"Kärleksgas", "Itsy Bitsy Teenie Weenie...", "Lördag Hela Veckan" och så klart Arnes "Dala Rapp". 12 låtar plus deverse hobbytips, semesterhistorier och en totalförvirrad saga får vi på denna LP.

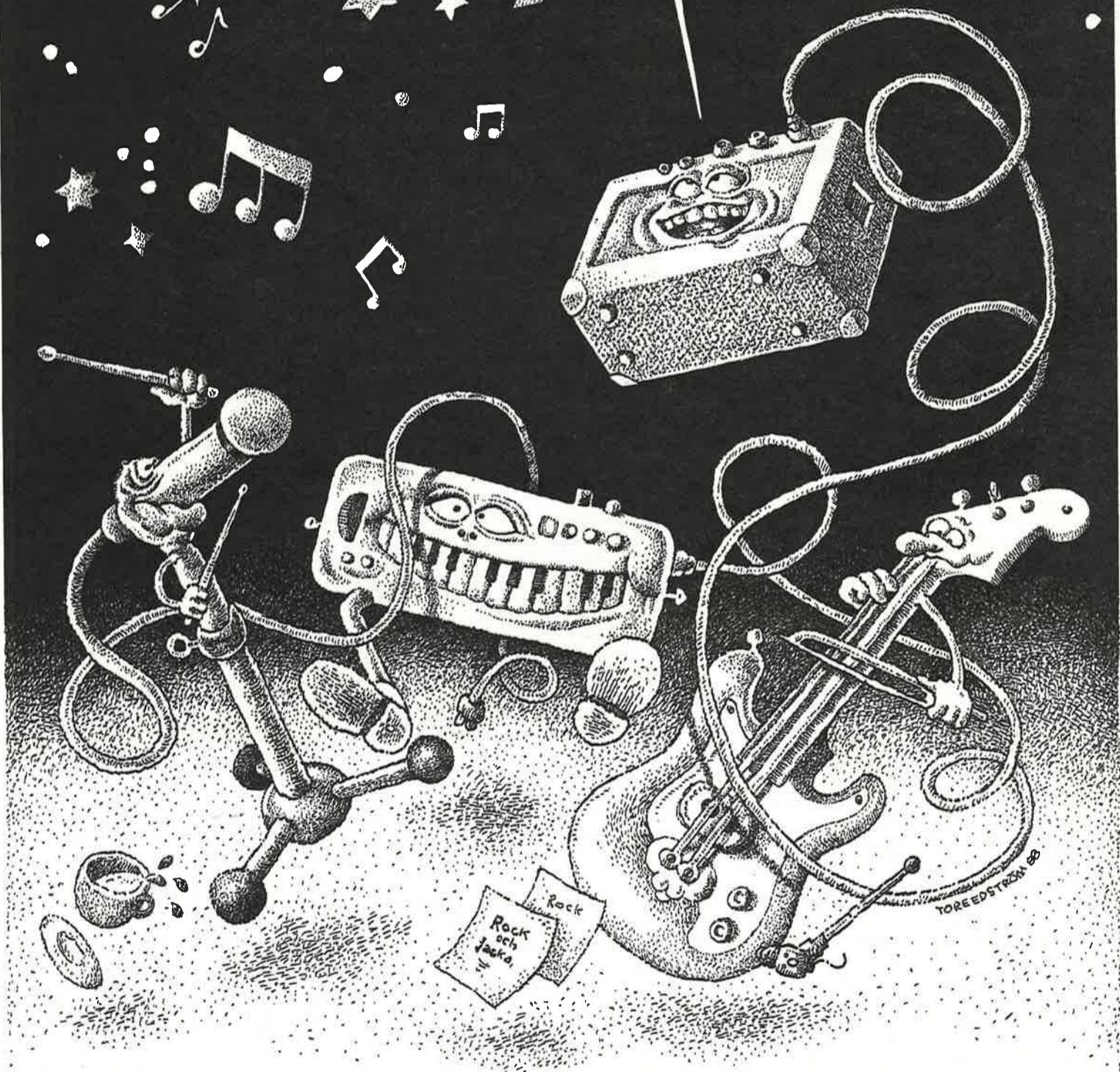
Men när skall någon samla ihop originalen med Lill Babs och Siw Malmkvist till en samlings LP???

Men, men, som sagt - Kurtan är Kurtan. Take it or leave it!

JÖRGEN WESTMAN

ARRG ÄR ETT KOOPERATIV. PRECIS SOM VAR OCH EN AV OSS. ARRG TILLKOM FÖR ATT LÖSA ROCKMUSIKERNAS LOKALFRÅGOR. KOOPERATIV UPPSTÅR ALLTID UR MÄNNISKORNAS BEHOV. NÄR KONSUM STARTADE VAR FOLK UTNYTTJADE AV DEN TIDENS FABRIKSÄGARE OCH HANDLARE. DÅ STARTADE MAN KOOPERATIVA FÖRENINGAR, SOM KÖPTE IN VAROR, TILLVERKADE VAROR OCH SÅLDE TILL SJÄLVKOSTNAD ÅT MEDLEMMARNA. BOSTADSKOOPERATIONEN FÖDDES BLAND HYRESGÄSTERNA DÄRFÖR ATT DET FANNS ETT BEHOV AV GODA BOSTÄDER, SOM DÅTIDENS FASTIGHETSÄGARE INTE VILLE ELLER KUNDE BYGGA. NÄR FOLKSAM BILDADES FANNS INGA SOCIALFÖRSÄKRINGAR VÄRDA NAMNET OCH FÖRSÄKRINGSBOLAGEN VAR DÅ INTE SÄRSKILT INTRESSERADE AV LÖNTAGARNAS TRYGGHET. VI ÄR STORA IDAG, MED MÅNGA MEDLEMMAR, MEN ALLA HAR VI VARIT SMÅ KOOPERATIV, UPPVUXNA UR MÄNNISKORS BEHOV. TIDERNÄ FÖRÄNDRAS MEN BEHOVEN KVARSTÅR.

ARRG!

FOLKSAM HSB KONSUM RIKSBYGGEN